Asociația „HandHope”
Str. Băltăreţu, nr. 565
147240 - Peretu
Jud. Teleorman
IMPRIMAT

T.P.
POŞTA ROMÂNĂ
Nr.103/C/092/2008
Valabilitate-cf contractului
Alexandria 1

“Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut”

ÎMPREUNĂ

Asociația HandHope

August 2012 Nr. 114
Se distribuie gratuit

REVISTĂ SPECIALĂ DE INFORMARE
ŞI INSPIRAȚIE PENTRU OAMENI SPECIALI

Editorial

Ce este dizabilitatea?

dizabilitatea este o stare socială şi nu o condiție medicală

Aurel Burcea
preşedinte Asociația „HandHope”

În ceea ce privește o definiție a dizabilității la nivel național trebuie menționat faptul că în legislația românească este încă prezentă sintagma de „persoană cu handicap” în locul sintagmei de „persoană cu dizabilitate”.

.>>> continuare în pag. 2

„Eu, Eu îţi şterg fărădelegile, (...) şi nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale.”
(Isaia 43,25)

DIN CUPRINS:

- Un strigăt de ajutor - pag. 3
- Oferta lui Dumnezeu - pag. 4
- Salvatorul - pag. 6
- Stresul şi remedii ale acestuia - pag. 7
- Litere de lege - pag. 15
- Test final - pag. 16

„Nu împovăra ziua de azi cu regretele zilei de ieri si nici n-o amărî cu necazurile zilei de mâine”
(Max Lucado)

Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

Legea numărul 448 din 6 decembrie 2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, modificată și completată în septembrie 2010, cea mai importantă lege în domeniul dizabilității – reglementează în privința persoanelor cu handicap, nu a persoanelor cu dizabilități.

În momentul de față, noile tendințe pe plan mondial impun termenul de „persoană dizabilitată" (de către societate) în locul celei de „persoană cu dizabilități", tocmai pentru a sublinia faptul că dizabilitatea nu este un atribut al persoanei, ci este un atribut al relației persoană – mediu. Mediul neadaptat este cel care „dizabilitează" o persoană datorită barierelor arhitecturale pe care acesta le întâmpină.

Potrivit Organizației Internaționale a Persoanelor cu Dizabilități (DPI), dizabilitatea este definită ca fiind „rezultatul interacțiunii dintre o persoană care are o infirmitate și barierele ce țin de mediul social și atitudinal de care ea se poate lovi".

Organizația Mondială a Sănătății propune urmatoarea definiție a dizabilității: „Dizabilitatea este reprezentată de orice restricție sau lipsă (rezultată în urma unei infirmități) a capacității (abilității) de a îndeplini o activitate în maniera sau la nivelul considerate normale pentru o ființă umană".

La nivelul Uniunii Europene, dizabilitatea este văzută ca o problemă a întregii societăți. Aceasta presupune pregătirea și adaptarea continuă în toate sferele vieții, pentru primirea și menținerea acestor persoane în curentul principal al vieții sociale.

MODELELE DIZABILITĂȚII

Un model reprezintă un cadru pentru înţelegerea informaţiei primite. Există două modele ale dizabilităţii, cu viziuni opuse:

– ***modelul social al dizabilității*** (coincide cu viziunea actuală a Uniunii Europene).

– ***modelul medical al dizabilității*** (predominant în trecut)

Modelul Social al Dizabilităţii

Acest model a fost creat chiar de către persoanele cu dizabilitaţi. El s-a constituit în primul rând într-un rezultat al răspunsului pe care societatea l-a dat nevoilor lor, dar şi ca urmare a experienţelor trăite de ele în cadrul sistemului sanitar si de asigurări sociale care le determina să se simtă izolate şi oprimate din punct de vedere social.

Negarea şanselor, restricţionarea alegerii şi a autodeterminării precum şi lipsa controlului asupra sistemelor de sprijin din viaţa lor le-au determinat să pună la îndoială prezumţiile subiacente care asigurau dominaţia tradiţională a modelului medical.

În cadrul modelului social, dizabilitatea este înţeleasă ca fiind o relaţie inegală în cadrul unei societăţi în care nevoilor persoanelor cu infirmităţi li se acordă adesea prea puţină atenţie sau deloc.

Modelul Medical al Dizabilităţii

În cadrul modelului medical, dizabilitatea este înţeleasă ca fiind o problemă individuală. Dacă o persoană are o infirmitate vizuală, de mobilitate sau auditivă de exemplu, incapacitatea sa de a vedea, merge sau auzi, este percepută ca fiind dizabilitatea sa personală.

Modelul medical este uneori, de asemenea, cunoscut drept „modelul tragediei personale" pentru că priveşte dificultăţile prin care trec persoanele cu infirmităţi, ca fiind provocate de modul în care sunt formate trupurile lor şi de experienţa pe care o au în a face anumite lucruri.

-sfârşit-

Sursa:
http://www.onphr.ro/dizabilitatea/ce-este-dizabilitatea/
(Articol preluat cu permisiunea domnului **Francisc Simon** – preşedinte Organizația Națională a Persoanelor cu Handicap din România - ONPHR)

Nota redacției:

Legea privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap nr. 448 / 2006 a fost reactualizată în anul 2011. Conform acestei legi reactualizate, „*persoanele cu dizabilități sunt acele persoane cărora mediul social, neadaptat deficienţelor lor fizice, senzoriale, psihice, mentale și / sau asociate, le împiedică total sau le limitează accesul cu șanse egale la viața societății, necesitând măsuri de protecție în sprijinul integrării și incluziunii sociale.*"

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO80RNCB0245036735870001
B.C.R. Alexandria

SPONSOR: AGI Construct
Construcţii civile şi industriale, tâmplărie lemn, aluminiu, PVC, etc. Tel. 0744-530900 şi 0238-717195

SPONSOR: ***A.S.I. ROMANIA***
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548; www.asiromania.ro

Un strigăt de ajutor

MUNTEANU IONEL - Rușețu (Buzău)

Mă numesc Munteanu Ionel, m-am născut în com. Ruşeţu, jud. Buzău, la data de 22 octombrie 1965. La vârsta de 3 ani am fost diagnosticat cu hemofilie tip A – formă severă. Datorită evoluţiei bolii, la vârsta de 40 ani am fost încadrat cu handicap gr. I grav – cu însoţitor.

De la vârsta de 3 ani şi până în prezent am avut peste 250 de internări în diferite spitale din ţară. Nu am foarte multe documente, dar se pot găsi în arhivele următoarelor spitale: Bucureşti – Spitalul Gr. Alexandrescu, Spitalul Fundeni, Spitalul Foişorul de Foc, Spitalul Brâncovenesc, Spitalul Elias, Spitalul Filaret, Spitalul Judeţean Buzău, Spitalul Judeţean Brăila, Spitalul Judeţean Braşov, Spitalul Județean Mangalia.

Din multele probleme pe care le-am avut de-a lungul anilor, cea mai dureroasă a fost decesul tatălui meu în anul 1988

De-a lungul vieţii probleme am avut tot timpul, dar cele mai grele au început să apară în anul 1986, când genunchiul stâng s-a umflat foarte tare, astfel încât nu am mai putut merge deloc. Din acest motiv am fost internat timp de 8 luni la Spitalul Foișor de Foc – Bucureşti, am fost operat, iar la sfârşitul perioadei am rămas cu anchiloză totală.

La un an de zile de la această problemă, situaţia s-a repetat, dar de data aceasta s-a umflat cotul stâng, durerile fiind foarte mari, acestea cedând numai la medicamentul Fortral. Din acest motiv a trebuit să mă internez de urgenţă la Spitalul Fundeni, de unde am fost transferat la Spitalul Brâncovenesc. Am fost operat de mai multe ori într-o perioadă de 12 săptămâni, iar la sfîrşitul perioadei am rămas cu mâna stângă anchilozată.

În ambele cazuri am fost diagnosticat – Microb necunoscut.

Anii au trecut, mai liniştiţi sau mai puţin liniştiţi, durerile la majoritatea încheieturilor erau foarte mari dar cu multe calmante le mai alinam câte puțin, pentru că nu întotdeauna aveam posibilităţi materiale - financiare pentru a merge la spital și a face crio-precipitat-acum factorul-8.

În anul 2007 am fost nevoit să ma internez la Spitalul Fundeni datorită unor probleme stomatologice grave, deoarece la un hemofilic nici un dr. stomatolog nu intervine fără factorul-8. După extragerea a 4 măsele am intrat în comă de gr 2, din care am ieșit după trei zile cu mari dureri de cap, actualmente ameliorate.

După această experiență mama, din cauza șocului, a suferit o deslipire de retină la ochiul stâng, la care a fost operată de 6 ori și care, în final, nu mai vede absulut deloc. Tot la o experiență asemănătoare, când am avut hemoragie internă și mai aveam puțin să mor, mama a făcut a doua deslipire de retină la ochiul drept și, dupa 4 operații, acum vede numai cinzeci la sută și mai mult în ceață. Toate cele 10 operații au fost făcute cu împrumuturi de la bănci.

De 3 ani de zile sunt într-o situaţie destul de gravă, ambele picioare trebuie să fie operate, putând să mă deplasez doar cu ajutorul cârjelor. Datorită evoluţiei bolii, datorită hematoamelor formate în încheieturi, cartilagiile dintre oase s-au măcinat, iar durerile sunt de multe ori insuportabile, cedând doar la calmante foarte tari.

În această perioadă am fost internat în Spitalul Filantropia şi Spitalul Elias pentru recuperare, internare recomandată de către d-na dr. Rusen de la Centrul de Hematologie Bucureşti. În timpul internării la Spitalul Elias am contact Staphylococcul Aureus, fapt pentru care nu am mai putut fi operat de către dl. Prof. Dr. Firică şi am fost transferat la Spitalul de boli infecţioase „Matei Balș”, pentru tratament de specialitate. În urma tratamentului staphylococcul auriu s-a stabilizat.

Navigând pe internet şi în urma discuţiilor purtate cu alţi pacienţi hemofilici am aflat de Centrul Medical Clinic de Evaluare şi Recuperare pentru Copii şi Tineret „Cristian Şerban” Buziaş, precum şi faptul că la Spitalul Judeţean din Timişoara sunt operaţi şi bolnavi hemofilici, pentru montarea unei proteze.

Am încercat şi am sunat la Centrul Medical Clinic din Buziaş, unde am explicat situaţia mea şi, spre surprinderea mea, am fost acceptat să pot fi internat şi supus unor investigaţii. În timpul internării în Centrul

>>> continuare în pagina 8

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Oferta lui Dumnezeu

sau

Pachetul Prieteniei Parintesti 3 x 3P

Premii Precise Pentru trecut
Premii Posibile Pentru prezent
Premii Promise Pentru viitor

Crăciun Ciprian

Premii, premii şi iar premii. Tuturor ne plac premiile, iar copiii sunt şi mai bucuroşi când le primesc degeaba. Ca frate mai mare, mi-aduc aminte ce se întâmpla când părinţii invitau la masă un oaspete străin sau o rudă. Fratele meu mai mic obişnuia să caute prin genţile persoanelor respective, în speranţa că va găsi ceva cadouri, şi în ciuda mustrărilor şi protestelor gazdei pentru acest obicei urât, bucuria de pe faţa micuţului ştrengar era maximă când reuşea să găsească jucării sau dulciuri ascunse acolo special pentru el.

Părintele nostru Ceresc ştie că, deşi nu mai suntem de mult copii, bucuria primirii de cadouri surprize a rămas aceiaşi. Micile atenţii, cuvintele frumoase, gesturile de iubire dezinteresată, ne crează o stare de bine si confort lăuntric, pentru că dincolo de valoarea surprizei primite se află mesajul indirect care îţi spune că cineva se gândeste la tine şi îi pasă de tine. Şi lucrul acesta face cu mult mai mult decât cadoul în sine. "Cuvintele plăcute, gesturile amabile şi afecţiunea sinceră, care se manifestă în toate acţiunile, alături de hărnicie, curăţenie şi chibzuinţă, fac chiar dintr-o colibă cel mai fericit cămin." (Caminul Adventist, pag. 422)

Nu este se mirare că Dumnezeu a hotărât să ofere oamenilor un pachet surpriză, încărcat cu tot felul de cadouri care mai de care mai frumoase şi mai valoroase, aşa încât să acopere toată paleta nevoilor omeneşti, atât pentru trecut, cât şi pentru prezent şi viitor. Sigur că la prima vedere ni se pare ceva imposibil, mai ales când ne referim la acele daruri pentru trecut.

Mă gândesc acum la copilăria mea şi la faptul că în primii ani de existentă, părinţii mei erau foarte săraci. Stăteam în casa bunicii care era văduvă de război, iar mama era orfană de tată. Intr-o zi, vecinul meu de joacă a apărut la poartă cu o maşinuţă cu pedale pe care i-o cumpărase tatăl lui. Nu vroia să lase pe nimeni să-i conducă maşinuţa. Cât de mult îmi doream să am şi eu o aşa jucărie. Şi ca să scurtez povestea trebuie să vă spun că nu am avut niciodată aşa ceva. Acum aş putea să-mi cumpăr una, dar ce aş mai putea să fac eu cu ea? Pentru mine vremea maşinuţelor cu pedale a trecut de mult. Şi atunci, cu ce ne-ar mai putea ajuta pe noi cadourile date de Dumnezeu pentru trecutul nostru? Dar aşa cum spune Scriptura, dacă la oameni lucrul acesta este cu neputinţă, la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putinţă. (Matei 19,26)

Avem, sau nu avem nevoie de darurile lui Dumnezeu pentru trecutul nostru?... Sau putem găsi pe cineva în lumea aceasta al cărui trecut să fie perfect, fără pată, neavând nici-o neâmplinire şi niciun regret?... Dacă am găsi astăzi o astfel de persoană, aceasta ar trebui sa fie cea mai fericită fiinţă de pe pământ. Dar lăsând pe alţii şi privind la noi, de unde vin neâmplinirile noastre prezente, defectele noastre prezente, suferinţele noastre prezente, dezamăgirile noastre prezente, regretele noastre prezente? Oare nu din trecut?... Poate că te-ai născut cu un handicap, sau ai avut un accident care a lăsat în viaţa ta urme iremediabile. Poate că partenerul de căsătorie te-a părăsit, sau o boală grea te-a lovit, poate că ai avut de îndurat nedreptăţi sau abuzuri. Însă toate acestea ne trimit invariabil în trecutul nostru. La ora actuală, noi nu suntem altceva decât un produs al trecutului. Prezentul este atât de mult influienţat de trecut, încât nici nu ne putem bucura de el. Toate amintirile noastre, şi de cele mai multe ori toate trăirile noastre prezente, uneori chiar şi gândurile, toate sunt legate de trecutul nostru. Chiar dacă am vrea să scăpăm de el, constatăm ca este imposibil. Dar chiar în punctul acesta, când soarta noastră pare implacabilă, intervine Dumnezeu. Aşa cum spuneam, la El nimic nu este imposibil. Şi de fapt, cele mai sigure lucruri pe care Dumnezeu le face pentru noi, sunt legate nu de prezent, aşa cum ne-am aştepta, ci de trecut şi viitor, deoarece aici, nici oamenii şi nici chiar demonii nu au acces. Nimeni nu se poate întoarce în trecut şi nimeni nu poate schimba ceva acolo. De asemenea, nimeni nu cunoaşte viitorul şi nimeni nu va trăi vreodată fizic şi real în viitor. Omul muritor trăieşte totdeauna în prezent, în acest prezent atât de nesigur datorită păcatului şi datorită accesului aproape nelimitat pe care îl au în viaţa noastră rudele, prietenii, vecinii, colegii, duşmanii şi, ce este mai rău, chiar şi demonii.

În concluzie, viitorul nostru este afectat foarte puternic de prezentul nostru atât de nesigur. Iar prezentul, este puternic influienţat de trecutul nostru imposibil de schimbat... Aici intervine Dumnezeu. El are o veste bună pentru tine şi pentru noi toţi. El poate să modifice trecutul nostru şi ne-a pregătit un cadou minunat în sensul

>>> continuare în pagina 5

>>> continuare din pagina 4

acesta. Iată oferta Sa:

1. Premii Precise Pentru trecutul tău - sunt cele mai sigure si garantate daruri, pentru că ele au fost deja realizate, şi nimeni nu mai poate schimba ceva în această privinţă.

"Eu, Eu îţi şterg fărădelegile, pentru Mine, şi nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale." (Isaia 43,25) "El, care n'a cruţat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toţi..." (Romani 8,32) "Căci n'avem un Mare Preot, care să n'aibă milă de slăbiciunile noastre..." (Evrei 4,15)

Este aşa de minunat să ştii că trecutul tău este curat asemenea unei coli albe de hârtie. Să ştii că Isus ţi-a iertat toate păcatele şi greşelile trecutului, că nu trebuie să mai dai socoteală nimănui pentru ce a fost odată. Este adevarat că rămân consecinţele, dar acestea constituie un test pentru oferta lui Dumnezeu privind prezentul nostru:

2. ***Premii Posibile Pentru prezentul nostru*** - deşi sunt la fel de sigure ca şi primele daruri amintite anterior, ele rămân posibile, pentru că pot fi totuşi afectate sau chiar anulate de permisiunea primitorului ca diferiţi oameni sau spirite demonice, să ne răpească şansa de a ne bucura din plin de aceste oferte şi de a beneficia de efectul lor binefăcător. Despre ce este vorba:

"Vă las pacea, vă dau pacea Mea..." (Ioan 14,27) "...Iată toate binecuvântările cari vor veni peste tine şi de cari vei avea parte, dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău..." (citeşte tot pasajul din Deuteronom 28,1-14)

Pace si fericire interioară, precum şi succes şi binecuvântări materiale, însoţite de asigurarea protecţiei în faţa nenorocirilor, precum şi apărarea de diverse boli, toate acestea precum si alte beneficii neamintite din lipsă de timp, pot fi ale noastre cu siguranţă. Ele ne sunt oricum date. Trebuie doar să beneficiem de ele cu încredere şi fără şovăire. Deja în punctul acesta, nu mai vorbim de teorie, ci de practică. De posibilitatea pe care o avem de a experimenta efectiv existenţa şi prezenţa lui Dumnezeu în universul nostru cotidian şi terestru.

Se spune că un fabricant de săpun, a reproşat unui duhovnic incapacitatea creştinismului de a schimba lumea în bine, arătând că şi astăzi există atâţia oameni răi în lume. Arătându-i un copil murdar care se juca pe marginea drumului, duhovnicul zise: "Pare-se că nici săpunul dumitale nu este bun de ceva, din moment ce încă sunt oameni murdari în lume."

Nu te lăsa înşelat de mulţime sau de aparenţe. Experimentează personal relaţia cu Mântuitorul. Nimeni nu-ţi poate oferi pacea sufletului decât Isus. Respectarea principiilor stabilite de El în Scriptură îţi asigură succesul în viaţă pe termen lung, iar legile sănătăţii menţionate în Biblie te face mult mai sănătos. Experimentează şi tu chiar acum aceste daruri divine, şi nu lăsa pe nimeni să-ţi răpească acest drept. Nu contează problemele cu care te confrunţi, sau lipsurile de care suferi. Făgaduinţele lui Dumnezeu sunt puternice şi în stare să treacă peste orice obstacol.

Hellen Keller a rămas fără vedere la vârsta de un an şi şase luni. Aceasta nu a împiedicat-o să absolve Colegiul Radcliffe şi să scrie 12 cărţi. Cicero a practicat vorbirea în faţa prietenilor lui în fiecare zi timp de 30 de ani, înainte de a trece pragul oratoriei perfecte. Benjamin Franklin era redactor la ziar de la 16 ani, şi a fost creatorul constituţiei la 81 de ani. Niciodată nu eşti prea tânăr sau prea bătrân pentru a încerca. Au încercat şi alţii, încearcă şi tu. Nu te costă nimic, in schimb rezultatele întrec cu mult aşteptările. Ceea ce va urma însă, este de domeniul fantasticului:

3. ***Premii Promise Pentru viitor*** - a căror siguranţă este garantată de experimentarea făgăduinţelor anterioare, privind trecutul şi prezentul nostru:

"Apoi am văzut un cer nou şi un pământ nou... El va şterge orice lacrimă din ochii lor. Şi moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tînguire, nici ţipăt, nici durere, pentrucă lucrurile dintîi au trecut..." (citeşte tot pasajul din Apocalipsa 21,1-7)

În sfârşit asistăm la împlinirea unui vis de veacuri al omenirii, şi anume viaţa veşnică pe un nou pământ, sau aşa cum spunea Petre Ispirescu într-o veche poveste nemuritoare, "tinereţe fără bătrâneţe şi viaţă fără de moarte." Mai mult de atât ce am mai putea adăuga? Cuvintele sunt de prisos. Totuşi, cum am putea încheia fără să spunem ce trebuie să facem pentru a beneficia de aceste binecuvântări cereşti, promise de Părintele nostru divin!

Pentru a beneficia de un trecut iertat şi de un nou început, trebuie să ne mărturisim păcatele, cu credinţă şi pocăinţă în rugăciune sinceră către Domnul Isus, Cel ce a murit pe cruce pentru noi toţi. "Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios şi drept, ca să ne ierte păcatele şi să ne curăţească de orice nelegiuire." (1Ioan 1,9)

Ca să beneficiem de binecuvântările prezente, trebuie cu ajutorul Duhului Sfânt să păzim cu sfinţenie şi temere de Dumnezeu, Legea celor 10 porunci din Exod 20,1-17. "Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta, şi nu li se întîmplă nicio nenorocire." (Psalmii 119,165)

Iar pentru a beneficia de făgăduinţele viitorului, trebuie să împărtăşim şi altora experimentarea în viaţa noastră a mântuirii trecute şi prezente prin Isus Hristos. "De aceea, pe orişicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi şi Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri;" (Matei 10,32)

Vrei şi tu să începi o viaţă nouă şi să te bucuri de minunatele daruri ale lui Dumnezeu? Nu mai întârzia. Intră chiar acum în legământ cu El. Asigură-te că toate condiţiile au fost îndeplinite. Începe să trăieşti cu adevărat!

-sfârşit-

Salvatorul

trimisă de **Ghiță Marian**

Într-o zi aspră de iarnă, în care zăpada era viscolită de un vânt foarte puternic şi gerul era cumplit, un angajat al unei cabane din Munții Alpi ieşi din adăpostul său. Vîntul aproape că-l dobora de pe picioare. Cu greu se îndreptă spre cuşca lui Ralf. Acesta era un uriaş câine Saint Bernard, cântărind cam 90 kg. Când se ridica cu labele din față avea o înălțime de 2 metri.

Ți-ar fi oare teamă să întâlnesti un astfel de câine? Ei bine, Ralf nu făcuse nimănui nici un rău, dimpotrivă, el fusese dresat să salveze oameni.

Munții Alpi sunt cei mai înalți din Europa. Acolo este tot timpul iarnă şi zăpada nu se topeşte niciodată. Mulți turişti se rătăcesc prin munții aceştia şi, în scurt timp, pot muri din cauza frigului. Iată de ce puternicii câini Saint Bernard sunt dresați şi trimişi în misiune, să caute oameni rătăciți sau doborâți de frig şi să-i salveze.

Ralf era cel mai bun câine salvator. El salvase 67 de oameni déjà. Îți dai seama câtă recunoştință aveau acei oameni, împreună cu familiile lor, pentru acest câine deosebit? Cabanierii şi toți lucrătorii de la Salvamont îl iubeau foarte mult pe Ralf. Iată de ce bărbatul care se pregătea să-l trimită pe Ralf în misiune se întreba dacă nu e prea aspră vremea de afară chiar şi pentru Ralf. N-ar fi vrut să i se întâmple ceva rău.

În timp ce-i mângâia blana deasă, Ralf îl privea drept în ochi pe stăpânul său, parcă întrebându-l: - Ce doreşti sa fac pentru tine? Sunt gata să fac orice mi-ai cere.

- Hai, Ralf, hai băiatule. Trebuie să pleci la treabă.

Drept răspuns, Ralf îi linse de două ori mâna stăpânului său, apoi, cu paşi domoli dar hotărâți, plecă. Se uită mai întâi în diferite direcții, apoi se hotărî să apuce pe poteca ce ducea spre pârtia de schi. Vântul bătea cu multă putere, iar zăpada viscolită îi intra în ochi bietului câine, dar acesta nu dădea înapoi.

Lupta lui cu zăpada şi-a meritat efortul, deoarece, după o oră de căutări, el a găsit un om căzut sub zăpadă. Să fi murit oare? Ralf se apropie repede şi, cu mirosul său fin, simți că omul încă mai respira. Imediat câinele îi linse mâinile şi fața pentru a-l încălzi puțin. În multe cazuri omul îşi revenea prin aceasta, iar apoi, ajutat de câine, mergea până la cabană. Alteori, când omul era prea obosit, câinele dădea alarma la cabană şi atunci veneau cei de acolo în ajutor.

Acum însă omul nu se mişca deloc, iar distanța până la cabană era prea mare. Nu era timp de pierdut, aşa că Ralf trecu la o altă soluție, pe care o aplica în astfel de cazuri. Cu multă grijă el îsi întinse corpul mare şi îmblănit peste omul înghețat, ca să-l încălzească mai bine. Vântul rece îl lovea pe bietul câine fără milă, dar el stătea cu răbdare acolo, în aşteptarea unui semn de viață din partea omului. Câta bucurie a simtit el atunci când omul a început să miște, puțin câte puțin!

Într-un târziu omul a deschis ochii. El nu înțelegea însă unde se afla. Când a văzut deasupra lui câinele uriaş, s-a speriat. Era convins că este un lup. Fără să judece prea mult, cu o mişcare bruscă şi-a scos cuțitul de vânătoare şi l-a împlântat adânc în pieptul lui Ralf... Câinele a scos un urlet sfâşietor. Ar fi putut atunci să-l muşte de gât pe acel om nerecunoscător, dar el nu i-a făcut nici un rău, ci s-a ridicat clătinându-se şi a început să-şi croiască drum încet, cu greu şi cu dureri mari, spre adăpostul de salvare, adică spre cabană, ca să-l conducă pe om acolo. În urma lui rămânea pe zăpadă o dâră roşie de sânge.

Omul care fusese salvat şi-a dat seama de ceea ce făcuse şi a început să plângă. El a venit să mă salveze, iar eu... iar eu... spunea el. Lacrimi mari îi brăzdau obrajii. Cu greu s-a ridicat, mergând după urmele câinelui. Atunci când Ralf nu se mai vedea el se orienta după urmele de sânge din zăpadă.

Ralf a căzut imediat ce a ajuns la adăpost. Cabanierul, cutremurat de suferința câinelui, a chemat

>>> continuare în pagina 17

Stresul şi remedii ale acestuia

Stresul și capacitatea de decizie

-continuare-

Articol semnat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

Un examen auto, presupune parcurgerea a 26 de întrebări la care trebuie să găseşti răspunsul corect. Fiecare întrebare are 3-4 variante de răspuns. Sunt atât de asemănătoare, încât cu greu poţi decide care din ele reprezintă răspunsul corect.

Unii aplică tactica „ala bala portocala" pentru a răspunde la întrebări, însă aceasta nu garantează decât că de data asta ai nimerit şi consider că reprezintă metoda cea mai potrivită pentru un insucces răsunător…

Alţii studiază codul rutier şi se obişnuiesc cu memorarea acelor principii, care îi conduc la găsirea răspunsului corect.

Şi totuşi acesta este un examen pentru care ai un manual…

Dar cum poţi să iei o decizie corectă în ceea ce priveşte un subiect fără "manual"? Cum să selectezi din mulţimea de opţiuni şi ce surse pot fi de încredere în luarea deciziilor corecte?

Francesco Orestano, un filosof Italian spunea că: "Întreaga existenţă e o succesiune de alegeri grăbite şi ireversibile, pe care valul urcător şi neîndurat al timpului le zoreşte, iar prăpastia ,nesăţioasă a trecutului le înghite.*"*

Deciziile pe care le luăm se referă atât la prezentul cât şi la viitorul nostru, sunt de mai mică sau mai mare influenţă sau importanţă şi acest lucrucreează în noi o presiune mai mică sau mai mare, în funcţie de efectul pe care răspunsul l-ar putea avea asupra noastră şi al altora, uneori…

Scriitorul unui articol susţinea că omul nu poate alege. Că nu există de fapt alegere. Ceea ce vedem sunt doar nişte consecinţe ale simplei existenţe. Oare aşa să fie?

Este adevărat că de cele mai multe ori suntem constrânşi la luarea unor decizii, însă tocmai această constrângere, dezvoltă în noi dorinţa de alegere. Alegerea presupune exercitarea voinţei. Ca să dăm un simplu exemplu, dimineaţa am cel puţin două opţiuni: să mă trezesc mai devreme pentru a mă bucura de răcoarea şi prospeţimea aerului, pentru a face câteva exerciţii, a citi în linişte cu mintea limpede o carte de calitate cum este Sfânta Scriptură, şi a mă hrăni corespunzător atât spiritual, cât şi fizic, sau să mă trezesc cu câteva minute înainte de a mă angaja în lucrul zilnic, fără a mai apuca decât să înghit un sandwich făcut în grabă şi să pornesc în lumea din afara locuinţei pentru o zi întreagă... Tocmai această contrângere pe care o simţim în ambele opţiuni, ne determină să alegem… Important nu este factorul constrângător, ci felul cum reacţionăm la el şi decizia în sine. Dacă am fi scuzaţi de împrejurări, am putea fi mai indulgenţi chiar şi cu mulţi dintre cei care se află după gratii.

Atunci când ne întâlnim cu o situaţie neobişnuită, stresul psihic este activat de presiunea timpului. În această situaţie, informaţiile despre subiect pot fi puţine, incomplete, sau eronate. Aceasta înseamnă mai puţine alternative la dispoziţie cu reuşită, lipsa unei corelări şi decizii luate prematur. De cele mai multe ori graba ne împiedică să luăm deciziile cele mai potrivite, astfel că la următoarea decizie, temerile vor fi mai accentuate. Şi în curând ajungem să ne temem să mai luăm decizii, pentru că greşim, şi lăsăm alte persoane să decidă în locul nostru.

Influenţa negativă a stresului se răsfrânge asupra a două caracteristici ale deciziei: **calitatea şi acceptanţa**. Calitatea se referă la gradul de împlinire al propriilor aşteptări în urma deciziilor (cât de mult ai realizat din ceea ce ți-ai propus). Iar acceptanța reprezintă gradul de mulțumire sufletească sau gradul de frustrare pe care îl resimte cineva după o decizie (sunt împăcat sau nu cu decizia luată? Sunt dispus să o duc la capăt?).

Stresul cronic determină efecte asupra memoriei, timpului de reacţie, preciziei şi performanţei într-o mare varietate de sarcini, dificultăţi de concentrare a atenţiei, şi deci rolul diminuat al raţiunii. Emoţii ca frica sau furia joacă un rol important în perceperea riscului, având efecte opuse: frica amplifică estimarea riscurilor, în timp ce furia le atenuează. Ambele emoţii sunt negative. Prima, face din „ţânţar, armăsar" iar cea de-a doua reduce totul doar la propria stare lăuntrică de nemulţumire, amplificată şi ridicată la rang de etalon pentru măsurarea celorlalţi. Noi oamenii, în general, tindem să supraestimăm riscurile cu probabilitate scăzută, şi să

>>> continuare în pagina 8

>>> continuare din pagina 7

subestimeze riscurile de înaltă frecvenţă.

În privinţa deciziilor luate sub stres există o diferenţă de reacţie între sexe: ei sunt mai dispuşi să-şi asume riscuri, ele sunt mai conservatoare, în general.

Să gândim practic... suntem în faţa unei situaţii care necesită o decizie... cum o pot lua pe cea mai bună? Dacă greşesc ce pot să fac?

Cu toţii ştim că una dintre slăbiciunile noastre cele mai mari este lipsa autocontrolului. Cineva spunea că „***voinţa, care are un rol important în luarea deciziilor, este însă ca un muşchi, putând fi întărită prin exerciţii*.” Aşa cum ne antrenăm mintea în a memora, sau corpul în a exersa, ne putem antrena şi voinţa. Mergem în fiecare zi pe aceeaşi stradă, însă nu cădem de fiecare dată în groapa pe care am încasat-o ieri, deoarece decidem să ocolim perimetrul cu pricina în zilele următoare.**

La pol opus, John Tierney (care, împreună cu psihologul social Roy Baumeister, a scris cartea "Willpower: The Greatest Human Strength" -"Vointa: Cea mai mare forță umană") spune că "*ai doar o cantitate limitată de voință când începi ziua, astfel că ar trebui să o conservi, și să încerci să o păstrezi pentru situații de urgență*". Cum vom ști cum să luăm deciziile potrivite în momentele crititice dacă până atunci nu am folosit voința? Să aleg când să mă trezesc, la ce să mă gândesc în primele ore ale dimineţii, ce activităţi sunt esenţiale pentru ziua respectivă, cum să mă îmbrac, ce să vorbesc, unde să merg, dacă să răspund sau nu unui client sau prieten nervos. De la cele mai mici până la cele mai mari, alegerile ne ajută și își au rolul lor în stabilirea priorităților și pregătirea pentru luarea unor decizii mai serioase. Cum să răspund unei provocări, să ies cu prietenii sau nu, cum să gătesc mai sănătos, să aplic pentru un nou job, să îmi apăr drepturile sau nu, să răspund unei invitaţii la cină sau nu, să mă căsătoresc sau să mai amân, să mă mut din oraş sau nu, să păstrez copilul sau nu, ce să ascult, să mă înscriu la un curs de calificare sau nu, să termin o şcoală sau nu, să rămân cu familia sau nu, să îmi păstrez principiile sau să fac un compromis și multe altele …

Avem momente când ratăm... şi totuşi, atâta timp cât suntem în viaţă, să ne obişnuim să ne dorim să luăm deciziile cele mai bune, în orice aspect al vieţii, deoarece şansa de a alege este cea care ne inspiră pofta de viaţă.

In opinia lui Baumeister (psiholog), cei care iau cele mai bune decizii sunt cei care ştiu când să nu aibă încredere în ei, capacitatea de a lua hotărâri bune nefiind constantă, ci fluctuând, în funcţie de diverşi factori. Parcă seamănă cu mine şi cu dumneavoastră acest tablou, nu? Subliniem că orice om are capacitatea de a decide, însă un lucru deosebit de important este să cerem ajutorul într-o decizie în care nu avem cunoştinţeşi mai ales să ne adresăm cui trebuie. Aceasta nu vine în contradicţie cu gândul expus mai devreme cu privire la faptul că este nevoie să luăm decizii singuri, ci doar clarifică faptul că există momente – numeroase ce-i drept, în care avem nevoie de sfatul şi suportul celor din jur pentru o decizie. Cel ce primeşte sfatul suntem noi, dar cel ce ia deciziile suntem doar noi.

Există totuşi câteva lucruri care ne-ar putea ajuta să alegem sau să luăm decizii corecte:

-va urma-

..::: Viaţa aşa cum este :::... ..::: Viaţa aşa cum este :::... ..::: Viaţa aşa cum este :::...

>>> continuare din pagina 3

Medical Clinic din Buziaş, care a durat 5 săptămâni, am fost trimis şi la Spitalul Judeţean din Timişoara, secţia Ortopedie, unde am fost examinat de către dl. Dr. Pătraşcu Jenel Marian şi Dna Profesor Marghit Şerban. În urma consultaţiei s-a stabilit că se poate interveni chirurgical pentru protezarea genunchiului stâng.

Pentru realizarea acestei intervenţii chirurgicale îmi este necesară o cantitate foarte mare de Factorul VIII (150.000 unităţi). Centrul de Hematologie Bucureşti cred că poate ajuta cu o anumită cantitate din acest medicament, dar nu suficient pentru a se putea realiza intervenţia chirurgicală.

Din acest motiv fac un apel la dumneavostră, în speranţa că poate mă puteţi ajuta, pentru a-mi procura o parte din cantitatea de Factorul VIII necesară intervenţiei chirurgicale, astfel ca după recuperare să ajung să merg şi eu cât de cât şi să nu mai am durerile astea mari pe care le am de ani de zile, dar ele sunt mai pronunțate în ultimii trei ani.

Din informaţiile mele, acest medicament Factorul VIII pe piaţă este foarte scump, 1.000 de unităţi costă 1.000 RON, dar se găsește și pe a doua piață: 1.000 de unități costă 100 RON. Suma care îmi este necesară pentru această intervenție chirurgicală este de 20.000 RON, iar pentru familia mea achiziţionarea întregii cantităţii reprezintă o sumă colosală. Strigătul meu de ajutor către dumneavoastră este dacă mă puteţi ajuta cu orice sumă doriţi dumneavoastră, în speranţa că poate reuşesc să fiu operat în toamna acestui an, la Spitalul Judeţean Timişoara. Bunul Dumnezeu să vă dea multă sănătate.

Vă mulţumesc!

Pentru confirmarea adevărului spuselor mele vă pot trimite toate documentele plus poze prin adresa de e-mail. **Tel. 0752-088837**. Pentru cei care doresc să mă ajute am un număr de cont: **RO77CECEC001946235622011 CEC Bank, agenția Ruşeţu, jud. Buzău.**

-sfârșit-

Află ce nu știai despre câini – 60 de lucruri interesante despre câini și rase de câini

1. Amprenta nasului unui câine este unică, precum amprenta degetului la om, și ajută la identificarea acestora.
2. Amprentele nazale sunt folosite la identificarea câinilor, la fel cum cele digitale sunt folosite la oameni.
3. Anatomia câinilor este alcătuită din 321 de oase și 42 de dinți permanenți.
4. Ca și bebelușii, câinii din rasa Chihuahua se nasc cu un punct sensibil în vârful craniului care se închide cu vârsta.
5. Ca și oamenii, câinii și pisicile sunt fie dreptaci, fie stângaci.
6. Câinele Chihuahua poartă acest nume datorită statului din Mexic unde a fost descoperit.
7. Câinele cu cele mai mari urechi din lume este un Basset pe nume Mr. Jeffries. Urechile lui măsoară fiecare aproape 30 cm (11.5 inch) și sunt asigurate contra sumei de 47.800 $.
8. Câinele din rasa Basenji e singurul care nu poate lătra.
9. Câinele Toto din "Vrajitorul din Oz" a fost interpretat de o femelă Terry din rasa Cairn Terrier.
10. Câinii au de două ori mai mulți mușchi pentru mișcarea urechilor decât oamenii.
11. Câinii au o vedere nocturnă mai bună decât oamenii datorită unei substanțe care reflectă lumina din spatele retinei.
12. Câinii care nu iau contact cu oamenii în primele 3 luni de viață nu vor fi animale bune de companie.
13. Câinii din rasa Basset Hounds nu pot înota.
14. Câinii din rasa Bloodhound au abilitatea de a recunoaște un număr mare de mirosuri simultan.
15. Câinii din rasa Boxer poartă acest nume din cauza modului în care se joacă cu labele din față.
16. Câinii din rasa Newfoundlands sunt înotători excelenți.
17. Câinii din rasa Pekinez au fost animale sacre mai bine de 2000 de ani în China.
18. Câinii din rasa St. Bernard sunt cei mai masivi.
19. Câinii judecă obiectele mai întâi după mișcarea lor, apoi după stralucire și abia apoi după formă.
20. Câinii nu au apendice.
21. Câinii nu percep noțiunea de timp.
22. Câinii percep mirosuri pe care le emană obiecte aflate la 15 m. sub pământ.
23. Câinii pot de fapt vedea în culori, doar că nu atât de vii pe cât oamenii.
24. Câinii pot fi dresați să detecteze o viitoare criză de epilepsie
25. Câinii pot percepe, în medie, doar 10 sunete.
26. Câinii și lupii se pot împerechea iar cățelușii rezultați vor fi sănătoși și fertili.
27. Câinii sunt animale de companie din cele mai vechi timpuri.
28. Câinii trăiesc în medie 15 ani.
29. Câinii transpiră doar prin limbă.
30. Cea mai mare rasă de câini este Wolfhound Irlandez.
31. Cea mai mică rasă de câini este Chihuahua.
32. Cea mai veche rasă cunoscută este Saluki (provine din Egipt).
33. Cei mai inteligenți câini sunt Border Collie, Poodle și Golden Retriever.
34. Cel mai "prostuț" câine se crede a fi Afghan Hound.
35. Cel mai bătrân câine care a trăit vreodată a fost un Queensland "Heeler" pe nume Bluey – a trăit 29 de ani și 5 luni.
36. Cel mai rapid câine, ogarul, poate atinge viteze de până la 67 km / oră.
37. Cele mai mici rase de câini folosite pentru vânătoare sunt Basetii. Corpul acestora este foarte aproape de sol datorită picioarelor scurte, lucru care le ușurează pătrunderea și strecurarea prin tuneluri.
38. Ciocolata conține o substanță numită theobromina (similară cu cofeina) care poate omorî câinii sau îi poate îmbolnăvi foarte grav.
39. Copoii sunt folosiți la găsirea infractorilor încă din anii 1.600.
40. Cu cât nasul unui câine este mai lung cu atat "sistemul intern de răcire" este mai eficient.
41. Doar câinii și oamenii au prostată.
42. Femelele sunt pregătite de împerechere ("în călduri") doar de două ori pe an pentru o perioadă de mai puțin de 20 de zile.
43. Gura unui câine exercita o presiune de 25-35kg / cm^2, însă unii câini pot exercita o presiune chiar de 80kg / cm^2.
44. În 1957, Laika a fost primul animal în spatiu. Terrierul Charlie, aparținând lui J.F. Kennedy, a avut împreună cu Laika 4 cățeluși.
45. În lume există doar 350 de câini din rasa Cisky Terrier, fiind probabil cea mai rară rasă.
46. În medie, un câine de la oraș trăiește cu 3 ani mai mult decât cei de la țară.
47. Inima unui câine bate de 120 de ori pe minut, adică cu 50% mai mult decât numărul bătăilor unui om (80 pe minut).
48. Mirosul unui câine este de 100.000 de ori mai puternic decât cel al unui om.
49. Mustățile câinelui sunt foarte sensibile la atingere și sunt situate pe bot, deasupra ochilor și sub maxilar. Cu ajutorul acestora, câinii pot detecta cele mai sensibile mișcări din aer.
50. Până în anii 1800 câinii din rasa Collie erau cunoscuți drept ciobănești scoțieni.
51. Perioada de gestație la femele este de 60 de zile.
52. Puii abia născuți dorm mai mult de 90% din zi în primele săptămâni de viață.
53. Puii de dalmațian sunt complet albi la naștere. Celebrele pete negre apar pe măsură ce cresc.
54. Rasa Lundehune are 6 degete la picioare și își poate închide urechile
55. Rin Tin Tin a fost primul star canin de la Hollywood și și-a semnat toate contractele – în număr de 22 – cu amprenta lăbuței.
56. Simțul auzului este de 10 ori mai dezvoltat la câini decât la om.
57. Toți câinii au limba roz, cu excepția celor din rasa Chow-Chow care au limba albastră.
58. Un câine de un an este matur psihic precum un om de 15 ani.
59. Vederea câinilor este mai slabă decât cea a oamenilor.
60. La sfârșitul melodiei "A Day in the Life", interpretată de formatia The Beatles, Paul McCartney a înregistrat un fluierat ultrasonic perceput numai de câini, pentru ciobănescul lui german.

BIBLIA, CARTEA CĂRȚILOR

***B**ogată în învățături divine,*
***I**mens volum de proză, vers și cânt*
***B**iruitoare vremurilor trecute,*
***L**umina ei aprinde pe pământ*
***I**storia trecut-a omenirii*
***A**scunsă-n nerostitul ei cuvânt.*

***C**u ea mereu s-au tot luptat vrăjmașii*
***A**menințând c-or s-o arunce tină!*
***R**upând din paginile pline de iubire*
***T**orentul revărsat de-a ei lumină*
***E**ternului oftat, ca să-l aline*
***A**dăugând o viață mai senină.*

***C**uvântul ei nu s-a putut distruge.*
***A**ceastă carte-n veci va dăinui*
***R**odind mereu cuvinte pentru lume*
***T**ăindu-și drum prin tot ce va veni*
***I**zbânda ei va fi așa d mare,*
***L**a inimă și-n gând de va intra:*
***O** poartă va deschide spre viață*
***R**estabilind pe veci dreptatea sa!*

Crăciun Mihaela
Din volumul
„Perle de rouă sau Dincolo de cuvinte”

DĂ-MI TATĂ CERESC!

Dă-mi Tată Ceresc! Taina iubirii,
În numele Tău, să înfloresc ca trandafirii
Trandafirii eterni din veșnicie
Dă-mi Tată Ceresc! Lacrima bucuriei.

Dă-mi Tată Ceresc! Taina veșniciei,
Să-mi înflorească inima în Iisus,
E Fiul Tău, e Fiul Mântuirii,
Vă trimit inima în dar în ceruri sus.

Dă-mi Tată Ceresc! Taina credinței,
Prin credință să am biruință
Să culeg roade în numele lui Iisus;
Să adun cuvântul de la cer de sus.

Ionescu Daniela Nicoleta
Nedelea Prahova

DUMNEZEU E CHIPUL BLÂNDEȚII

Dedicată **fam. Obretin Jan & Adriana**

Privesc spre cer cu ochii
Dumnezeu e chipul blândeții
Unii pe alții ne zidim
Pe Pământ, talanții îi înmulțim.

Suntem de Duhul Sfânt scăldați
Prin credință binecuvântați
Ești alifia tămăduitoare
Omului păcătos îi dai salvare.

Prin dragoste ne mântuiești
Izvor de bunătate ești.
Din apa nemuririi bem
Împreună cu Dumnezeu suntem.

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

Talentul...

nu cunoaste

handicap!

UȘA LUI

Am intrat prin porți și prin uși înalte
Și-am alunecat pe căile deșarte
Am intrat prin porți și uși arătoase,
Și-am alunecat pe drumuri păcătoase.

Am aflat o Ușă strâmtă și unică
Și-am îngenuncheat în fața ei cu frică
Am bătut la ea și repede-am intrat
Și sfintele daruri prin Ușă mi s-au dat.

Veniți la El, intrați pe Ușa Lui!
Ca s-aveți intrare în casa Tatălui
Ca s-aveți în veci sfântă părtășie
Cu Domnul Isus în Împărăție.

Maria Eremia – București

S-A MAI SCURS O NOAPTE

Secundele, minutele și ora
Se alungă în jurul vechiului cadran,
Iar pe fereastră pătrunde discret aurora,
S-a scurs o noapte lungă cât un an.

Umbra mea pe ziduri se alungă
Odată cu razele de soare ce străpung
Sufletul meu chinuit de o noapte lungă
Ce a depănat un vis atât de lung.

Cu miliardele, și clipele trecură,
Și multe vor mai trece încă,
În nesfârșirea timpului adâncă
Vor fi iarăși și iarăși câte fură.

Bătrânul ceas etern, universal,
Cu soare, lună și cu mii de stele,
Ce se învârt în goana timpului fatal
Târând mereu o nouă viață după ele.

Cidem Narcis Brâslașu
Din volumul **„Din suflet pentru suflete”**

DOAMNE EȘTI CU MINE

Doamne, Dumnezeule,
Ești cu mine în chinul meu,
Să-mi dai vindecare
Căci ești bun și mare
Și plin de îndurare.

Doamne, Dumnezeule,
Tu ești cu mine mereu
Să îmi ierți păcatele
Să îmi legi rănile
Prin jertfa Ta de Miel.

Doamne, Dumnezeule,
Îți mulțumesc de Harul Tău
Căci îmi dai putere
În a mea durere
Îți cânt și Te slăvesc.

Perciu Elena
Din volumul
„Trandafirul smuls de lume răsădit de Dumnezeu”

SINGURĂTATE ÎN DOI SAU SINGURĂTATE

Cât de mult unii oameni suferă în tăcere,
Că nu au cui spune ale lor suferințe
Și durerile, una după alta mereu le adună,
Că nu are cine să le spună o vorbă bună.

Doar o vorbă, cât de mult ea îi ajută,
Dacă este spusă din suflet acea vorbă,
Un singur cuvânt, singurătatea ar alunga
Și ar simți atunci că le întinerește viața.

Dar omul, uneori singurătatea o dorește
Atunci când cel de lângă el nu-l iubește,
Îl privește de parcă nici n-ar exista,
Nepăsându-i de viața și durerea sa.

Ce rost are lângă astfel de om să stai
Și iubirea ta curată cu dragoste s-o dai
Dacă el răspunde iubirii cu nepăsare,
Nepăsându-i că sufletul rău te doare.

Chiar dacă în loc de unu sunteți doi,
Nu mai are rost ca să-i stai alături,
Este ca și cum lângă o piatră ai sta,
Căreia nu-i pasă când te așezi lângă ea.

Așadar pleacă și nu mai sta lângă el,
Caută pe cineva să te iubească la fel,
Ai să fii singură până o să-l întâlnești.
Dar e mai ușor decât cu cel care-l iubești.

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos (Argeș)

COBORI LA NOI

Doamne Isuse cobori la noi
Că avem mare nevoie
Să stăm de vorbă cu Tine,
Să Îți mulțumim pentru tot.

Ai trasat în inimile noastre,
Lucrarea slavei Tale
Să înțelegem că Tu ești
Păstorul nostru minunat.

Cu Tine s-au descoperit
Tainele Împărăției promise
Prin credința și puterea Duhului Sfânt
Vom vedea Noul Ierusalim.

Iordache Ionel Marius
Viişoara (Constanţa)

Talentul...

nu cunoaste

handicap!

ȘTIU...

Știu despre un loc minunat,
Am auzit povești spuse de zâne
Că există cu adevărat...
„Corabia iubirii” pe țărmul
Insulei fermecate ar fi eșuat...
Taina acestei povești
Chiar și stelele o cunosc
Și celor interesați povestesc
Cum mi s-a întâmplat și mie
Să aflu, să cunosc...

Aș vrea să cunosc
Acel loc minunat,
Să știu, să aflu...
Cum e să iubești...
Cu adevărat.
Sinceritatea sentimentelor
Aș vrea să recuperez,
Aș vrea să știu din nou
Să visez...

Nu mai știu a iubi,
Sunt dezorientată
Aș vrea să știu drumul
Spre „corabia iubirii”...
Dar nu știu drumul,
Nu îl pot afla
Valuri înfricoșătoare
Sunt în inima mea.

Să găsesc pe cineva
Drumul să mi-l arate
Să mă ajute să „navighez”
Pe ale sentimentelor „oceane”
Să știu că pot conta
Pe ajutor mereu,
Aș vrea doar să știu
Că am pe cineva și eu.

Albu Gina-Lăcrămioara
Fieni (Dâmbovița)

ANOTIMPURILE VIEŢII

Copil cu ochii râzând la soare
Porneşti la drum sorbind la sân
Fără să ştii că viaţa doare
Sperând că totul o să fie bun.

Păşeşti sfios pe drumul vieţii
Ai impresia că eşti în zbor
Ajungi la anii tinereţii
Şi înveţi încet că există dor.

Din jur încerci să iei ce te atrage,
Nu ştiu de este bun sau rău
Iar când viaţa câte o fentă îţi trage
Te uiţi spre cer, strigi la Dumnezeu.

Tânăr ajuns la maturitate
Cauţi să-ţi găseşti un loc, să prinzi rădăcini
Luptând treci zâmbind, plângând de toate.
Iar anii vieţii par senini şi buni.

Lăsăm urmaşi să-şi amintească de noi
Când peste viaţa noastră se aşterne seara
Privind cu nostalgie şi speranţă înapoi
Am vrea în orice moment să vină vara.

Bătrâneţea e ca o povară grea
Ne apasă zilnic fără milă
Ai să spui opreşte Doamne viaţa mea
Aş vrea să fiu din nou copilă.

Ridici privirea către cer cu speranţă
Gândul tău o rugăciune a scris.
Înalţă-mă Doamne din această viaţă
Spre raiul tuturor promis.

Vali Fencea – Ciutelec (Bihor)

NOI DOI PENTRU TOTDEAUNA

Noi pe 1 iunie ne-am auzit
Și pe loc ne-am îndrăgostit,
Când ne vom întâlni
Amândoi ne vom iubi
Și ne vom cununa
În fața lu Dumnezeu
Amândoi vom jura
La bine și la rău,
Ne vom iubi mereu.
Eu Mireasă și tu Mire,
Și amândoi o vom duce bine
Până la adânci bătrânețe,
pentru totdeauna
Vom fi unul altuia.

Anonimă

...::: Anunţuri de la cititori :::... ...::: Anunţuri de la cititori :::... ...::: Anunţuri de la cititori :::...

Îngrijire bătrâni

Cuplu tânăr (30 ani) fără copii, căutăm bătrâni singuri fără obligații, din București, pentru îngrijire, ajutor în casă și financiar contra rămânerii în spațiu (uzufruct viager - uzufructuarul nu poate fi evacuat din imobil).

Specificăm faptul ca suntem persoane cu un handicap fizic ușor (nu avem nevoie de nici un ajutor extern) oferim seriozitate maximă și dorim același lucru.

Prin acest lucru ne putem ajuta reciproc: dumneavoastră o bătrânețe liniștită și noi o locuință.

Dacă doriți mai multe informații despre noi vă rugăm să ne contactați.

Persoane de contact: ***Gina și Florin 0757-191195 / 0754-795115 / 0767-252200.***

Vă mulțumim!

Oneală Petrică

Vând Opel Astra-F-CC, motor 1,6 / 1995, RO-Giurgiu (jud. Giurgiu), Comuna Joiţa (la 12 km. de Bucureşti), înmatriculată în România în data de 14.05.2009, RAR efectuat, inspecţia tehnică până pe 31.05.2013, 150.000 km, 101 CP (74 kw), 1598 cm³, benzina, Euro 3, cutie automată - adaptare omologată pentru persoane cu dizabilităţi (handicap) dar poate fi condusă şi de persoane fără probleme / adică pedalele nu sunt anulate, albastru - metalizat, ABS, geamuri electrice, închidere centralizată, airbag, radio / CD, servo direcţie, proiectoare ceaţă, schimb ulei motor efectuat de curând, baterie nouă, vopsea originală, interior plăcut şi stare impecabilă, primul proprietar, 1.950 Euro (uşor negociabil). Date de contact: Telefon ***0769-373212*** *sau* ***0745-384639.***

Amariei Maria

Persoană cu handicap locomotor, 62 ani, caut persoană pentru menaj (eu mă descurc singură cu nevoile mele), până în 50 de ani. Ofer cazare și un salariu negociabil. Doresc seriozitate. ***0749-116355****.*

Alexandru

Doresc să ajut pe oameni să cunoască Biblia, pentru o viaţă mai bună şi pentru viaţa veşnică. Cei interesaţi mă pot suna la ***0720-154534*** *şi* ***0760-039547***

Ghiță Paul

Mă numesc Ghiţă Paul şi sunt din jud. Vrancea şi am mare nevoie de suma de 600 RON pentrtu a cumpăra 2 baterii pentru căruţ electric şi rog pe toată lumea bună din această ţară să mă ajutaţi şi pe mine să-mi cumpăr aceste două baterii. Vă rog mult, din suflet! Vă mulțumesc! Doamne ajută! Mă puteți contacta la nr. ***0762-717344***

Kerekes Ibolya 0752927634

Caut o prietenă pe care am cunoscut-o la Tg. Mureș, la spitalul de recuperare, cu mulți ani în urmă. O cheamă Iakab Ildiko din Săcele. Ildiko, dacă citești acest anunț, te rog să îl suni pe domnul Aurel Burcea ca să îi lași nr. tău de tel. Ca să pot să ajung să iau legatura cu tine.

Vasile

La un preț accesibil, cumpăr cărucior de stradă cu manete, indiferent dacă roțile mici sunt în față sau în spate. Mulțumesc. Numele meu este Vasile. ***0747-683459***

Potropopu Vasile

Dacă cineva știe cum se lucrează la realizarea unui site web, PHP și MySQL, și dorește să împărtășească din experiența dobândită, îl rog să mă contacteze pe adresa de mail sau id-ul de mess: ***potropopu_vasile@yahoo.com***

Mitică

Vă rog din suflet cine are și vrea să mă ajute să îmi doneze o bicicletă pentru gimnastică. Din suflet îi multumesc. Pot fi contactat la nr. tel. ***0746-454013****.*

Macovei Sava

Mă numesc ***Macovei Sava, str. Mitică Boboc, nr. 860, com. Pârscov, jud. Buzău, tel. 0743-235008.*** *Am 60 de ani, handicap gr. 1 și doresc să caut pe cineva care să mă ajute în cele ale vieții precum și la treburile casei. Ofer în schimb cazare și un oarecare venit. Pentru mai multe detalii rog a fi contactat la adresa și numărul de telefon de mai sus.*

Georgeta – București

Vând bicicletă medicală electrică pentru recuperarea persoanelor cu dizabilități. Prețul este de 600 de roni. Mă puteți contacta la nr. de tel. ***0724-076813***

Nota redacţiei: Responsabilitatea corectitudinii informaţiilor din anunţuri, aparţine în totalitate autorilor!

Radio Vocea Speranţei lansează emisiunea NU ESTI SINGUR într-un nou format!

Începând cu luna octombrie 2012, emisiunea NU EŞTI SINGUR va fi de o oră în direct – în fiecare **miercuri de la ora 21.00 la ora 22.00**.

Se pregătesc încă de pe acum **subiecte de interes** pentru fiecare ediţie în parte. În sfârşit, persoanele cu dizabilităţi au posibilitatea să intre în direct exprimându-şi punctul de vedere faţă de subiectul ales!

De asemenea, în cadrul noii emisiunii „*NU EŞTI SINGUR – împreună, o oră pe săptămână*” vor fi invitaţi şi specialişti pe domenii de interes: sănătate – recuperare, nutriţie, legislaţie, consiliere, etc.

Un alt aspect deosebit de important este că noua emisiune NU EŞTI SINGUR îi va avea în atenţia şi pe aparţinătorii persoanelor cu dizabilităţi. Şi aceştia vor avea posibilitatea să intre în direct în fiecare seară de miercuri (de la 21.00 la 22.00) să-şi spună punctul de vedere şi să se bucure de informaţiile oferite în cadrul acestei noi emisiuni.

Va fi pusă la dispoziţia tuturor ascultătorilor o adresă de mail electronic şi una de poştă clasică pentru exprimarea părerii cu privire la conţinutul emisiunii, pentru a adresa întrebări sau pentru a propune subiecte de dezbatere.

Sperăm ca noul format să aducă mai multă bucurie, speranţă şi împlinire sufletească în casele tuturor persoanelor cu dizabilităţi!

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Avem un Dumnezeu atât de iubitor şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune, încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Să ne rugăm pentru familia lui Aurel ca Dumnezeu să să-i binecuvânteze cu daruri cerești și pământești, să-i lase vindecare sufletească și trupească și belșug de pace și credință..

Să ne rugăm pentru revista „Împreună”, fundația „Alinare” și clubul „Ridică-te și umblă” ca Dumnezeu să lase belșug de binecuvântări.

Să ne rugăm pentru toți sponsorii de la mic la mare ca bunul Dumnezeu să lucreze la inima lor, ca revista să apară mereu şi asociaţiile „HandHope” și „Ridică-te și umblă” să activeze mereu.

Să ne rugăm pentru familia Miara ca Dumnezeu să-l binecuvânteze cu daruri cerești și pământești și pentru ce face pentru dragostea lui Dumnezeu.

Să ne rugăm pentru frații, surorile și prietenii de suferință ca Dumnezeu să-i binecuvânteze cu vindecări, cu bucurii depline în familiile lor.

Să ne rugăm pentru familia mea care are mare nevoie de Dumnezu.

Să ne rugăm pentru toate cercurile de rugăciune din ţară, că Dumnezeu răspunde la cererile, rugăciunile şi dorinţele prietenilor, fraţilor şi surorilor noastre.

Să ne rugăm pentru toate fundațiile, spitalele, casele de copii, azilele de bătrâni din toată țara care ajută pe semenii noștri.

Iordache Ionel Marius – Viişoara (Constanţa)

Din cauză că trebuie să stau mult pe căruț (14-15 ore zilnic), escarele mi se închid și mi se deschid. Slavă Domnului! S-au închis, dar rog să fiu susţinut în continuare în rugăciune.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Să ne rugăm pentru întâlnirile din Bucureşti, Ploiești și Constanța, să găsim sponsori pentru ele, pentru activităţile ce se vor desfăşura, pentru ca să ni se umple inimile de împlinire, bucurie, satisfacţie...

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

După cum bine vedeţi la începutul revistei, sponsorii se retrag unul după altul. Din cele ce am discutat cu unii dintre acești oameni minunați, care ne-au ajutat dezinteresat în toți acești ani (mulțumim din suflet), revista mai are resurse financiare de a apărea doar pentru două luni: august și septembrie.

***Să nu mai apară revista!!!** Eu nu ştiu, ci numai Domnul ştie.*

Ceea ce ştiu este că trebuie să continuăm să prezentăm dorinţa noastră la tronul Lui de milă şi de har, iar El să hotărască. (Rom. 8: 28)

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

(Oare din 3.000 de primitori ai revistei, doar... atât de puțini conștientizăm importanţa şi necesitatea rugăciunii? Doar... atât de puțini înţelegem și credem că atunci când mai mulţi se roagă, Dumnezeu lucrează? (Mat. 18:19)

...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::...

Asociația și Biserica “Ridică-te și umblă”

*Asociația si Biserica “Ridică-te și Umblă” București urează membrilor și voluntarilor care sărbătoresc ziua de naștere în luna august, un sincer și călduros **„La mulţi ani!”**, împlinirea tuturor dorintelor și Dumnezeu să îi binecuvânteze din belșug și neîncetat:* **Diana Maria Mârzac, Andrei Ionica Felicia, Bacrita Marian, Chiriac Stănuța, Gheorghe Nicoleta, Gradea Virgil, Manda Cristina, Potropopu Ion, Răcaru Nuța, Roman Anamaria, Brătățeanu Teofil, Olteanu Maria**

Jiganie Marinel – Alexandria

*Cu ocazia zilei de naștere (19 august) îi urez multă sănătate, fericire și **„La mulţi ani!”** celui mai drag om din viața mea, soției mele **Popa Valerica**. Te iubesc din toată inima și să trăim împreună mulți ani fericiți.*

Clementin

*Pe 4 august a fost ziua de naștere a prietenei mele **Angelica** din localitatea Faraoani, Bacău. Îi transmit un buchet de flori plin cu sănătate, fericire, bucurii și multă dragoste. **„La mulţi ani!”** draga mea prietenă, să fii tot timpul veselă și optimistă.*

Dobra Doina – Ciolănești (Teleorman)

*Pentru **Agiu Marcela**, mama finuței mele care pe 12 august împlinește o frumoasă vârstă, un sincer și călduros **„La mulţi ani!”** și **„La mulţi ani!”** și lui **Agiu Sică Nelu**, care pe 29 august împlinește 15 ani: să fii cumințel că Domnul te iubește.*

Bologa Anișoara – Greci (Mehedinți)

*Pentru **Dobra Doinița** (4 august), pentru verișoara mea **Crețu Elena** (11 august) și pentru un prieten scump și drag **Toma Adrian** (25 august). Vă doresc multă sănătate, bucurie, împliniri și **„La mulţi ani!”.***

Fam. Ordace Veronica & George

Ana Totu – Racova (Bacău)

*Pe 23 August doamnna **Bucșa Maria** va împlini o frumoasă vîrstă. Fam. Ordace Veronica și George, împreună cu Ana Totu, îți urează un sincer **„La mulţi ani!”***

Ordace Veronica

*Pe 24 August, soțul meu **Ordace George** va împlini o frumoasă vârstă. Soția Veronica îl îmbrățișează cu drag și îi urează din suflet un sincer **„La mulţi ani!”***

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

Dumnezeu atinge inima mea

Dragi cititori, gândul meu cel bun către voi. Nimeni nu este singur niciodată. Suntem împreună cu Dumnezeu care veghează veşnic pe cei singuri. Suntem împreună cu revista noastră care deschide sufletele împovărate, zdrobite şi obidite. Dumnezeu ştie cum să atingă inima celor care Îi cer aceasta, prin rugăciune şi credinţă. Inima mea a atins-o cînd am început să scriu poezii la revista „Împreună". Este visul meu, pe care Dumnezeu l-a împlinit şi călăuzit întotdeauna. M-am îndrăgostit de Mântuitor, care mereu doreşte să umple sufletul nostru de bucurie, dragoste şi credinţă, care oţeleşte fiinţa noastră toată. Nădejdea că suntem mai buni doar prin dragostea, care topeşte inimile vrăjmaşilor noştri cînd le spunem: te iubesc!

Știind din propria-mi viață câtă bucurie, liniște, pace, încredere, optimism... aduce Dumnezeu în inima și-n viața oricui îi permite, crezându-L pe cuvânt, m-am bucurat mult citind aceste frumoase gânduri, iar faptul că bunul Dumnezeu, prin revistă, a mai împlinit încă un vis, a făcut ca bucuria să fie deplină. Mulțumim!

Kerekes Ibolya
Mirăslău (Alba)

Nu te-ndoi când Domnul spune că biruință vei avea, nu te-ndoi. El e cu tine, tot El va sta la dreapta ta. Nu te-ndoi când se ridică chiar zeci de mii în contra ta, de moarte să nu-ți fie frică căci Domnul te va ajuta. Nu te-ndoi când rugăciunea nu-și va primi răspuns pe loc, chiar dacă-ntârzie minunea. Tu roagă-te și mai cu foc. Nu te-ndoi când suferința se pare că-i la nesfârșit, în urmă vine biruinta, oricât ai fi de obosit.

Sunt momente în viață când ești prăbușit de întristare și durere. Cauți să te ridici... vrei o îmbrățișare de la cei pe care-i iubești și nimic nu se întâmplă din tot ceea ce îți dorești. Dar... nu esti singur, în ciuda faptului că te simți atât de părăsit. El este singurul care îți oferă îmbrățișarea și sprijinul de care ai atâta nevoie. Nu te teme! El, Dumnezeu, nu va pleca de lângă tine. Va fi mereu cu brațele deschise pentru tine.

„*Nu te-ndoi*", „*Nu te teme*", „*Nu ești singur*"... îndemnuri calde, de suflet, menite să ne ajute pe toți să conștientizăm nu numai că nu suntem singuri, ci și spre CINE să ne îndreptăm și CINE este CEL care ne îndeamnă la toate acestea. Mulțumim!

Papuc Angi
București

Dăruind un gând bun, culegi o faptă bună, dăruind un zâmbet, culegi o bucurie, dăruind bucurie, culegi speranță, dăruind speranță, culegi încredere, dăruind încredere, culegi afecțiune, dăruind afecțiune vei avea prieteni adevărați.

Dăruind..., dăruind..., dăruind..., primești... Câtă dreptate ai Angi! Mulțumim!

Modreanu Irina
București

Să nu uiți nici o clipă: exişti ca să schimbi normalul... să dai vieții sens... să dărâmi zidurile unor suflete închise... să torni un strop de frumos acolo unde viața și-a pierdut culoarea... și toate astea le poți face doar dacă zidurile inimii tale sunt dărâmate, dacă viaţa ta are culoare, adică dacă Îl ai pe Dumnezeu în tine.

Frumoase obiective de viață și un mare adevăr: dacă Îl ai pe El. Mulțumim!

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos (Argeș)

Când vine începutul lunii mă bucur foarte mult, deoarece până în jumătatea lunii primesc revista, pe care o aștept cu nerăbdare și cu mare bucurie. Revista este o mare bucurie pentru noi, cei care o primim, bucurându-ne sufletele.

Prin intermediul acestei reviste foarte mulți și-au găsit prieteni adevărați, uneori chiar parteneri sau partenere de viață, alungând singurătatea, înlocuind-o cu suflete sincere și curate.

Uneori unele persoane pentru a alunga singurătatea, se căsătoresc, dar nu întotdeauna căsătoria este bună. Mă refer la persoanele care cred că dacă se căsătoresc și în loc de unu vor fi doi, este mai bine. Va fi bine dacă ambele persoane se iubesc cu adevărat. Dacă doar una dintre ele iubește cu adevărat pe cealaltă, iar celeilalte nu-i pasă de cea care o iubește, este singurătate în doi. Singurătatea în doi este mult mai grea decât atunci când o persoană este singură, neavând pe nimeni alături.

Singurătatea nu face rău, așa cum îți poate face o persoană care îți stă alături doar fizic, nu și sufletește. Degeaba avem pe cineva alături dacă în relație nu pune și suflet, tratându-ne cu indiferență. Unele persoane cred că e mai greu atunci când sunt singure, de aceea acceptă o astfel de relație, să iubească fără să fie iubite. Și totuși e mai grea singurătatea în doi, decât atunci când nu are pe nimeni alături. Dar chiar dacă are pe cineva alături, dacă nu-l iubește cu adevărat, este ca și cum nu ar avea pe nimeni alături.

Ai mare dreptate. Mulți dintre noi privesc căsătoria ca fiind rezolvarea multor, dacă nu chiar a tuturor problemelor, așa că atunci când... se reped cu capul înainte și... din nefericire... nu de puține ori... Mulțumim pentru atenționare!

Fencea Vali
Ciutelec (Bihor)

Drumul vieţii ne poartă prin anotimpuri.

Primăvara ne încântă privirea şi sufletul prin renaşterea, trezirea la viaţă a naturii şi a vietăţiilor din mijlocul ei, prin explozia de flori, verdeaţă, prin întoarcerea păsărilor şi vraja cântecului lor. Inconjuraţi de o o mare verde în plină primăvară, indiferent de ce vârstă avem, de ce probleme avem, ne simţim tineri şi plini de viaţă, puternici, dornici de a iubi şi a fi iubiţi. De la primul ghiocel călătorim prin lumea florilor, vrăjiţi de zambile, brânduşe, lăcrămioare, lalele şi liliac trecem spre un alt anotimp.

La poarta verii ne întâmpină bogăţia soarelui, a cireşilor, vişinilor pentru a ne întoarce în lumea copilăriei, îndemnându-ne să ne prindem cercei la urechi. Fierbem la propriu şi la figurat pentru că lunile verii au devenit caniculare. Incercăm să ne ascundem pe la umbre, prin case, la adăpostul vreunui ventilator. Copii sau adulţi, trăim din plin vara, ca pe o evadare de noi înşine, plecând în vacanţă, în concedii, excursie şi drumeţie.

Viaţa noastră îşi are etape asemănătoare anotimpurilor. Copilărie, adolescenţă, tinereţe… însemnând primăvară, vară, frumuseţe, putere, vise şi iubire. Ca nişte flori avem nevoie de soare, ocrotire, mângîiere şi ploaie.

Chiar dacă ne plac vara şi căldura, mai mult sau mai puţin, deseori ridicăm privirea spre cer, rugându-ne pentru ploaie şi răcoare şi fiecare încercare a vieţii. Vara se duce la fel ca tinereţea noastră.

Culorile ruginii ale toamnei ne învăluie treptat, pe mine personal chiar vrăjindu-mă. La tâmple ne mai apar fire albe. Covor de frunze moarte şi flori uscate ni se aştern în cale. Păşim pe drumul vieţii trecând prin fiecare anotimp, apăsaţi de poveri sau încercări. Râdem când ne e bine, plângem când ne e greu. Ploile sunt lacrimile cerului şi uneori ele sunt descătuşări ale sufletului. Din bogăţia toamnei culegem roadele, umplând hambarele şi camerele. Din toate păţanile vieţii, din dureri şi bucurii strângem experienţe plăcute sau neplăcute.

Mereu am spus că toţi avem o cruce, că D-zeu ne dă doar cât putem duce. (…) Când suntem disperaţi şi dezamăgiţi, rămâne speranţa pe care ne-o punem în El. Puterea divină ne dă forţa de a ne ridica din locul în care am căzut şi să mergem mai departe. Încercările vieţii sunt apăsătoare şi sunt adevărate poveri ale fiecăruia din noi, dar Dumnezeu vrea ca atunci când e mai greu să devenim mai puternici. Mergem prin viaţă mai uşor, mai greu, cu bune sau rele şi cu fiecare zi ne trecem şi noi. Anii se adună ca mărgelele într-un colier. Apare bătrâneţea, iarna vieţii noastre. Redevenim prin dorinţele şi aşteptările noastre copiii de ieri.

Albul fulgilor de nea ne purifică sufletele. Ne bucurăm de ghiduşia desprinderilor lor din zbor. Adesea ne lăsăm vrăjiţi de magia sărbătorilor, lăsând în umbră esenţa lor, naşterea unui Mântuitor pentru salvarea noastră. Cu fiecare iarnă se sfârşeşte şi un alt an calendaristic. Trăim fiecare zi ca şi cum ar fi ultima, sperând la raiul promis.

Poetică prezentare a vieții. Bine ar fi ca ultima afirmație să fie o realitate a vieții fiecăruia dintre noi! Mulțumim!

(Aștept în continuare gânduri – proprii sau citite – care să transmită un mesaj de încredere, speranţă, optimism!)

Noua lege a asistenței sociale (7)

Asistența socială a persoanelor cu dizabilități

Av. DANA BORDEIANU

Prezentarea noastră cu privire la noua Lege a Asistenţei Sociale se apropie cu paşi repezi de încheiere – în articolul de faţă vom trata problematica asistării sociale a persoanelor cu dizabilităţi iar în ediţia viitoare, ultimul articol, va privi asistarea socială a persoanelor vârstnice.

Răsfoind Legea asistenţei sociale nr. 292/2011, observăm că *Asistența socială a persoanelor cu dizabilități* se găseşte în capitolul IV care priveşte „*Măsurile integrate de asistenţă socială*", la Secţiunea a III-a. Această secţiune reuneşte articolele de la 79 până la 91. Am insistat pentru început pe aceste date tehnice deoarece, dacă vreunul dintre cititori va dori să citească această secţiune de interes să o poată găsi uşor.

Încă de la început, legiuitorul stabileşte că drepturile persoanelor cu dizabilităţi trebuie, în egală măsură, promovate şi respectate de către oricine – atât de către autorităţile statului, persoanele juridice de drept public (spre exemplu: primării, administraţii financiare) şi de drept privat (fundaţii, asociaţii, etc.) cât şi de către toţi cetăţenii României.

Ţinând cont de nevoile particulare ale fiecărei persoane cu dizabilităţi în parte (evident, având în vedere şi situaţia familială şi financiară a acestora), statul prin administraţia publică centrală şi locală are obligaţia de a asigura protecţie şi asistenţă socială.

Administraţiile centrale şi locale trebuie să aibă în vedere accesul persoanei cu dizabilităţi la: educaţie, sănătate, ocuparea forţei de muncă, justiţie, etc. De asemenea, foarte important, legiuitorul a stabilit ca persoana cu dizabilităţi să se bucure de programe de abilitare / reabilitare, dispozitive medicale destinate recuperării unor deficienţe organice sau funcţionale, precum şi la echipamente tehnice asistive care să faciliteze viaţa de zi cu zi a persoanelor cu dizabilităti, activităţile lor de studiu şi cele profesionale.

Conform celor prevăzute în art. 80, autorităţile publice au obligaţia să includă nevoile speciale ale acestei categorii de persoane în toate politicile publice, strategiile şi programele de dezvoltare regională, judeţeană sau locală, precum şi în programele guvernamentale.

De asemenea, trebuie să pună la dispoziţia persoanelor cu dizabilităţi servicii de informare şi documentare accesibile.

Asemenea prevederilor legii 448/2006, şi Legea asistenţei sociale nr. 292/2011, reiterează gradele de dizabilitate reglementate prin legile speciale, stabilind că încadrarea se face în funcţie de:

- nivelul deficienţei
- gradul de afectare a funcţiilor şi a structurilor organismului
- factorii de mediu şi personali
- incapacitatea manifestată

În funcţie de gradul de dizabilitate dar şi de dificultăţile financiare cu care persoana respectivă se luptă, aceasta beneficiază, conform prevederilor Legii asistenţei sociale de:

- alocaţii
- indemnizaţii şi facilităţi
- alte forme de sprijin financiar sau în natură.

În altă ordine de idei, asemenea actelor normative anterioare, şi Legea asistenţei sociale nr. 292/2011 indică cele două venituri lunare ce se cuvin persoanei cu dizabilităţi:

1. o alocaţie lunară (în scopul susţinerii necesităţilor zilnice de viaţă, mai mare sau mai mică în funcţie de gravitatea afectării capacităţii de muncă)
2. o indemnizaţie de îngrijire (în vederea asigurării îngrijirii personale – acordată în funcţie de gradul de dizabilitate)

Şi, din nou, în acord cu prevederile legii 448/2006, Legea asistenţei sociale 292/2011 menţionează facilităţile fiscale şi creditele fără plata dobânzii (dobânda fiind suportată din bugetul de stat) pentru achiziţionarea autovehiculelor şi adaptarea locuinţei.

***

Răsfoind mai departe, art. 82 menţionează situaţia persoanei infectate cu HIV sau bolnave de SIDA. Această categorie de persoane sunt încadrate la persoanele cu dizabilităţi având în vedere faptul că este o boală incurabilă care treptat reduce capacitatea de muncă până la deces, beneficiind astfel, de drepturile arătate mai sus.

În plus, legiuitorul, ţinând cont de specificul acestei afecţiuni teribile a stabilit şi **o indemnizaţie lunară de hrană** destinată asigurării alimentării corespunzătoare în completarea tratamentului de specialitate cu medicamente antiretrovirale, ştiut fiind faptul că speranţa de viaţă a acestor persoane depinde de modul de alimentaţie alături de medicaţia zilnică obligatorie.

***

Articolul 88 introduce centrele rezidenţiale

>>> continuare în pagina 18

Test final

-prima parte-

de Jeff Rennicker

Greg Nappi, dreapta și camaradul său Joe Butler care a fost grav rănit la escaladarea piscului Bellicose Peak în aprilie 2009.

Ar trebui să-și părăsească prietenul de cățărare (alpinism) grav rănit, pentru a căuta ajutor?

Joe Butler și camaradul său Greg Nappi urcau panta unui ghețar într-un haos de zăpadă, gheață și stânci. Pentru cei cu auzul foarte fin, șușotitul de voci pare a veni de foarte departe. La 750 metri altitudine, pe panta nord-estică a muntelui Bellicose Peak, unul din vârfurile munților Chugach din Alaska, Greg Nappi ciulește urechile. El se aștepta ca prietenul său să urce muntele de gheață cu înălțimea de 45 metri de la picioarele sale și să-l întâlnească pentru asaltul final, însă Joe Butler nu a sosit la întâlnire și părea că strigă după ajutor.

Din Alaska și până în Argentina, cei doi prieteni, legați în permanență unul de altul cu frânghii, au escaladat zeci de creste montane în ultimii șase ani. Au fost atâtea ocazii în care și-au riscat viața împreună, că acum aveau o încredere oarbă unul în altul și își cunoșteau foarte bine unul altuia forțele și slăbiciunile. În munți Joe era rezervat, calm și ferm. Al doilea său apel nu putea însemna decât că ceva foarte grav s-a întâmplat.

„Îi recunoșteam vocea, dar distanța mă îngrijora", își amintește Greg. Ținându-și respirația, i s-a părut că-și distinge numele: „Nappi."

Apoi o frază a putut să o distingă foarte clar: „Cred că mi-am fracturat o gambă."

Alaska este un regat de stânci și gheață. Doisprezece din cele mai înalte piscuri montane din Statele Unite ale Americii, care se înalță maiestuoase spre cer și mai mult de 50.000 de ghețari, câte odată la fel de mari ca și insula Rhode Island, strălucesc în soare ca niște minunate pietre prețioase.

Originari din estul continentului – Pensylvania pentru Greg Nappi de 25 ani și Georgia pentru Joe Butler de 29 ani, amândoi au fost fermecați de frumusețea acestei regiuni în timpul studiilor lor universitare. Ei s-au cunoscut într-o vară, când ambii erau ghizi pentru turiștii care vizitau ghețarul Matanuska și foarte repede au început să facă escaladări împreună. Ei au foarte multe puncte comune și câteva în special: Joe este cel mai bun pe gheață, Greg foarte stăpân pe sine pe stânci. Stilul metodic al celui mai în vârstă, cumulat cu temperamentul iute al celui mai tânăr, i-au ajutat să formeze o „echipă armonioasă", după părerea lui Greg.

În aprilie 2009, ei au decis să petreacă două săptămâni pe pantele piscurilor montane care înconjoară ghețarul Eklutna, în parcul regional Chugach, rezervă naturală cu o suprafață în jur de 200.000 hectare, nu departe de Anchorage. Cu piscurile sale maiestuoase de stânci, unele acoperite cu gheață sau având alături pante înzăpezite, după Joe „un frumos loc unde să te pierzi."

Cățărătorii puteau să se odihnească în refugiul de la Serenity Falls, cabană rustică accesibilă pe o pârtie de 21 kilometri. „Putem să urcăm toată ziua și să ne odihnim seara, explică Joe. Ideal nu!"

Bellicose Peak era în programul din a patra zi de expediție. În jur de șase și treizeci de minute, Joe și Greg părăsesc refugiul și încep să urce pe un îngust canion care ducea în fața ghețarului. De acolo au pornit spre vest și au început să traverseze un culoar plin cu zăpadă de vreo 300 metri. Dar, în interior, un perete de gheață de 45 metri le bloca drumul.

Greg, care și-a stricat vârful pioletului cu două zile în urmă, a ales să-l înconjoare, trecând peste o pantă plină cu zăpadă din apropiere. Joe ar fi trebuit să-l urmărească sau să încerce să escaladeze?

„Am examinat profilul pantei, povestește Greg, și amândoi am ajuns la concluzia că Joe putea să se despartă de mine. L-am văzut cățărându-se pe pantă, cum a mai făcut-o de zeci de ori."

Cei doi bărbați și-au dat întâlnire în vârful pantei.

Greg s-a îndepărtat, și Joe a început să escaladeze peretele. După ce a trecut de partea verticală, el și-a luat o scurtă pauză și pentru a mai ușura greutatea pe picioare s-a întors pe o parte, înfigând vârfurile ascuțite ale bocancilor în gheață și sprijinindu-se pe două pinioane ca pe bastoane.

„Deodată am simțit că alunec", spune el. Imposibil să mai

>>> continuare în pagina 17

>>> continuare din pagina 16

încetinească cursa sa pe gheața ca o oglindă alunecoasă și dură, care șuera sub el. Mai puțin de cinci metri îl despărțea de vârf. Își amintește că i-a trecut prin minte: dacă nu ți-ai fi bătut bine pinioanele erai pierdut. Prea târziu, tu ai căzut deja. Asta a fost tot ceea ce și-a amintit. „Mi-am pierdut cunoștința."

Patruzeci și cinci de metri mai jos, el a căzut pe zăpadă și a început să alunece din nou. Când și-a revenit în simțiri, era la peste două sute de metri de unde a avut loc impactul, rănit și singur.

Ajuns în vârf, Greg și-a căutat partenerul printr-o privire de ansamblu a pantei. Acesta a fost momentul când a auzit strigătul lui Joe.

„Am înțeles că trebuia să cobor", spuse el. Prinzând un cui în gheață, pentru a se asigura, a început să se streseze, închipuindu-și că Joe este grav rănit. Camaradul său rămânea invizibil pentru moment, dar zgârieturile de pe gheață, materialul împrăștiat și o cuvertură care părea mare ca un corp omenesc, în zăpadă, la baza pantei, îi dădea indicii despre ce s-a întâmplat.

Greg a început să se deplaseze prudent, știind că cea mai mică mișcare greșită i-ar putea condamna pe amândoi. Tot ce a învățat în timpul anilor despre salvamont și acordarea primului ajutor, i-au revenit în memorie.

A descoperit pe camaradul său conștient și lucid. Un examen sumar sugera că Joe ar fi putut avea piciorul stâng fracturat și clavicula, dar căzând de la o așa înălțime, Joe ar fi putut avea și alte fracturi la craniu, sau leziuni interne. Trebuia scos de aici cât mai repede, dar ajutoarele erau la ore distanță de panta cu o înclinare de 40 grade, unde se aflau agățați într-un echilibru precar.

Cei doi bărbați știau că evacuarea era posibilă numai cu elicopterul, dar nici un pilot nu ar fi putut să se apropie așa mult de o pantă cu o astfel de înclinare. Greg a improvizat o atelă și apoi a început să-l tragă pe Joe în jos. „Nu am făcut decât câțiva pași, spune el, căci piciorul rănit al lui Joe se agață de zăpadă făcându-l să sufere mult."

Greg și-a amintit că văzuse o sanie de plastic în refugiu. Ca să o aducă ar fi avut nevoie de ore, timp care i-ar fi putut fi fatal lui Joe, dacă acesta suferea de o hemoragie internă, dar aveau ei o altă alegere mai bună de făcut?

„Trebuie să te las Joe", îl anunță Greg, punând un sac de spate în zăpadă, în amonte de rănit, pentru a-l proteja de eventuale căderi de pietre care se produceau frecvent când zăpada se topea. Trebuie să mă protejez, să nu obosesc prea tare, gândi el îndepărtându-se. Trebuie să fiu în formă pentru cât mai mult timp. Coborând spre refugiu, și-a impus să nu se mai gândească la pericolul care-l pândea pe colegul său, dar fiecare alunecare a piciorului îl trezea la realitate.

Două ore mai târziu, el s-a întors. După ce l-a legat pe Joe în sanie, a început să coboare cu grijă cam cu o lungime de braț de fiecare dată, bătând câte un cui de fiecare dată în zăpada de sub el, pentru a-l împiedica să alunece cu greutatea pe care o ținea. Cu acest ritm de broască țestoasă, îi trebuiau încă câteva ore să ajungă la un teren mai puțin accidentat.

-va urma-

Sursa: Selection.ca, martie 2011

Trimis de TRAIAN FLOREA – Canada

..:: De meditat ::.. ..:: De meditat ::.. ..:: De meditat ::.. ..:: De meditat ::.. ..:: De meditat ::..

>>> continuare din pagina 6

ajutoare care l-au luat în brațe și l-au pus pe o masă mare din holul cabanei. Sângele curgea fără încetare din pieptul lui Ralf. Cu toții plângeau, în timp ce Ralf le lingea mâinile.

În acel moment, cu fața răvășită de durere, a intrat pe ușă omul care fusese salvat. El s-a aruncat în genunchi lângă Ralf și, fără să țină cont că se adresează unui câine a început să spună: - Iartă-mă... iartă-mă...

Într-un târziu, neputincios, el începu să mângâie blana câinelui. Atunci i-a fost dat să trăiască un moment deosebit... în timp ce îi mângâia capul, Ralf a lins mâna omului, aceeași mâna care a înfipt cuțitul în pieptul său.

- V-a iertat... i-a spus atunci cabanierul. Cred că eu n-aș fi fost în stare să vă iert, dar iată că el poate.

În clipa aceea câinele și-a lăsat capul într-o parte. Murise.

Aceasta este o istorisire adevărată... și emoționantă... și ea ilustrează foarte bine ceea ce a făcut pentru noi Domnul Hristos. El se bucura de toată slava pe care I-o dădeau îngerii din cer. Din nefericire noi eram însă pierduți și rătăceam pe căile păcatului, ca acel om care se pierduse prin munți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui....

Ca și în cazul lui Ralf, bunătatea Domnului Isus a fost răsplătită de către oameni cu o lovitură de moarte. În loc să fie recunoscători, oamenii L-au răstignit.

Ca și Ralf, El și-a dat viața ca s-o salveze pe a noastră. Domnul Isus ar fi putut să se răzbune pe cei nerecunoscători, dar El vrea să ne conducă spre acel adăpost de salvare din cer... pe toți cei care ne încredem în El și mergem pe urmele pașilor Lui, marcate cu sânge.

-sfârșit-

>>> continuare din pagina 15

speciale persoanelor cu dizabilităţi. Astfel, principalele categorii de centre rezidenţiale pentru persoanele cu dizabilităţi care asigură găzduire pe perioadă determinată / nedeterminată sunt:

a. centre de îngrijire şi asistenţă;
b. centre de recuperare şi reabilitare;
c. centre de integrare prin terapie ocupaţională;
d. centre respiro/de criză;
e. locuinţe protejate.

Totuşi, persoanele adulte cu dizabilităţi care se află în centrele rezidenţiale despre care am scris mai sus datorează o contribuţie lunară de întreţinere, evident, în funcţie de veniturile sale. Desigur, persoanele cu dizabilităţi care nu au venituri şi nici susţinători legali care să datoreze întreţinerea, nu o vor plăti.

Ultimul aspect reţinut de Legea asistenţei sociale la Secţiunea a III-a - Asistenţa socială a persoanei cu dizabilităţi – este cel al angajării – o chestiune destul de spinoasă. Evident că şi această lege oferă drepturi şi facilităţi fiscale la angajarea persoanei cu dizabilităţi. O chestie oarecum nouă este obligaţia instituită de legiuitor în sarcina administraţiei publice centrale şi locale de a organiza şi dezvolta servicii sociale pentru stimularea ocupării forţei de muncă a persoanelor cu dizabilităţi. Cu privire la aplicabilitatea acestei legi, încă este prea devreme să ne pronunţăm. Până acum, însă, lucrurile nu au stat prea bine la acest capitol. Aşteptăm ca viitorul să devină prezent în speranţa că lucrurile se vor schimba!

În articolul următor vom trata ultimul aspect de interes al Legii asistenţei sociale, respectiv: Secţiunea a IVa – ***Asistenţa socială a persoanelor vârstnice.***

-va urma-

material realizat de av. **Dana Bordeianu**

...::: Anunţurile redacţiei :::... ...::: Anunţurile redacţiei :::... ...::: Anunţurile redacţiei :::...

INVITAŢIE – APEL

După cum ştiţi, revista o trimit deja de mulţi ani şi în format electronic, prin e-mail, mai exact zis: în format pdf. Primirea prin e-mail are mai multe avantaje (primirea mai devreme cu câteva zile, toată revista color, claritate a imaginilor, etc.) şi un dezavantaj (nu poate fi citită decât pe computer sau altceva asemănător). Părerea mea de rău constă în faptul că nu o primiţi mai mulţi dintre voi prin e-mail. Fac un apel la voi, cei ce aveţi computer, acces la internet, adresă de e-mail, trimiteţi-mi pe adresa mea de e-mail (aurelsda@yahoo.com) un scurt mesaj cu numele, adresa poştală şi adresa de e-mail, astfel încât să o puteţi primi şi pe e-mail, în format electronic, digital.

Dacă aţi citit cu atenţie rubrica „Să ne rugăm pentru...” sunt şanse foarte mari ca revista să nu mai apară decât pentru puţine luni în format tipărit. Vă rog mult, trimiteţi adresa de e-mail.

Subliniez: toţi cei care îmi veţi da adresa de e-mail veţi primi revista şi în format tipărit (atâta timp cât mai sunt fonduri) şi în format electronic! Momentan 70 de persoane cu dizabiltăţi o primesc în felul acesta. (O primesc în ambele formate, deoarece, în general, o dau şi altora s-o citească)

Însă dacă printre voi, cei care aveţi acces la internet, sunteţi şi persoane care o citiţi numai voi şi nu aveţi nevoie de ea şi în format tipărit, încercaţi să o primiţi numai în format electronic. Poate vi se pare o măsură măruntă, însă la fiecare 100 de reviste netipărite şi neexpediate, economia se poate ridica la multe milioane pe an:

- 100 reviste netipărite şi neexpediate – 1.580 lei / an (15.800.000 lei vechi / an);
- 200 reviste netipărite şi neexpediate – 3.160 lei / an (31.600.000 lei vechi / an);
- 300 reviste netipărite şi neexpediate – 4.740 lei / an (47.400.000 lei vechi / an);
- 400 reviste netipărite şi neexpediate – 6.320 lei / an (62.400.000 lei vechi / an);
- Etc.

Până acum 161 prieteni (6 luna trecută), înţelegând nevoia mare de a face economii, au renunţat la a o mai primi în format tipărit, primind-o doar în format electronic.

Vă mulţumesc din toată inima.

IMPORTANT!

Reînnoiesc rugămintea de a trimite adrese ale semenilor şi prietenilor noştri cu handicap locomotor care, ca şi noi, trec prin aceleaşi frustrări, dezamăgiri, descurajări şi lupte sufleteşti.

Este frumos să ne bucurăm împreună de această revistă, de informaţiile pe care le conţine, de aceste articole deosebite, scrise de oameni deosebiţi. Mergem înainte prin credinţă!

ATENŢIE!!!

Vă rog mult, nu mai trimiteţi anunţuri, felicitări sau orice altceva pe mess sau pe Facebook. Există riscul mare să nu le vedeţi publicate! Trimiteţi prin scrisori, sms, e-mail sau telefonic.

Cu tot respectul ţin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariţiei revistei. Sfatul meu este să scrieţi din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii spaţiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

Vă rog mult, pe toţi cei care scrieţi, puneţi-vă numele complet şi adresa la expeditor!

Mulţumesc mult pentru înţelegere!

Nica Gina – Livezi

Cu bucurie constat că ați început să scrieți la revistă aproape în fiecare lună. Iar faptul că găsiți în paginile revistei multe lucruri care vă încurajează și vă dă puterea de a merge mai departe, face ca bucuria mea să fie deplină. Continuați să vă hrăniți sufletul cu tot ceea ce e frumos, bun și vă apropie și mai mult de Dumnezeu. (Și aveți dreptate, la „Ridică-te și umblă" sunt oameni minunați).

Iordache Ionel Marius – Viişoara (Constanţa)

Vestea că ai ajuns să participi la întâlnirea asociației „Ridică-te și umblă", filiala Constanța, mi-a umplut inima de bucurie. Slavă lui Dumnezeu și El să ne ajute să ne mai întâlnim.

Șuteu Magda – Sighișoara

Cu mare bucurie am primit plicul și cu mare plăcere am citit poezia, însă, din nefericire, nu o pot publica. Este prea lungă, și am mai explicat în alte câteva numere de ce nu pot publica poezii așa de lungi. Vă rog mult, trimiteți poezii mai scurte. Vă mulțumesc mult pentru înțelegere!

Mocanu Cătălin, Maggie Parrish, Bârlădianu Cătălin, Magda – Rădăuți, Maria Loredana – Vâlcea, Rizea Marian, Petre Frățilă.

Mici stropi de rouă menite să-mi învioreze sufletul... așa au fost mesajele voastre pentru inima mea. Vă mulțumesc mult!

Doresc să corespondeze:

Minea Gheorghe – Cândești (Buzău)

Sunt creştin adventist am 44 de ani, 1,80 m, 72 kg., handicap uşor (gr. II), am o fetiță și doresc să îmi găsesc jumătatea pentru căsătorie, o soră de credință, cu suflet bun, care să mă iubească pe mine și pe Dumnezeu. Poate avea un mic handicap (tot gr. II), poate să aibă și un copil și vârsta între 35-40 ani. Doresc să pot locui la ea. Rog seriozitate! ***0758-331514*** *și* ***0785-560423****.*

Gigel

Bună la toate fetele din țară: mă numesc Gigel, am 32 de ani, sunt gradul 1, folosesc fotoliu rulant și aș dori din toată inima să corespondez cu fete. Cele care doresc și au plăcerea, mă pot găsi la nr. ***0731-135886****.*

Marius

Mă numesc Iordache Ionel Marius, am 31 ani, sunt creştin penticostal şi aş vrea să-mi fac prieteni din toată ţara, să vorbim despre Cuvântul lui Dumnezu şi despre alte lucruri. Adresa mea: ***str. Crângului, nr. 274, sat Viişoara, com. Cobadin, jud. Constanţa, cod 907069, tel. 0734-750257***

Ciprian

Tânăr, 30 ani, persoană cu handicap gr. I, doresc să cunosc o tânără, persoană cu handicap gr. I, sufletistă, cu vârsta 29-30 ani. ***0734-671935*** *sau* ***0233-280626***

Constantin Sorin

Am 32 de ani, sunt din Ialomiţa, am 1,75 m, 72 kg, ochi albaştri, păr şaten şi am un handicap de vedere, gradul 2. Sunt o fire romantică, sensibil, sincer, modest, fără vicii şi obligaţii, cu credinţă în Dumnezeu. Sunt în căutarea jumătăţii, să aibă vârsta între 20-35 ani. Să fie sinceră, fără vicii, cu sau fără obligaţii. Aştept scrisorile şi telefoanele voastre. ***Constantin Sorin, com. Grindu, nr. 42, jud. Ialomiţa, cod 927140, tel. 0755-773450 sau 0768-437333***

Alexandru

Creştin adventist, 41 ani, 1,80 m înălţime, 70 kg. Doresc să cunosc o fată creştină, cu sau fără handicap, pentru prietenie - căsătorie. Tel. ***0760-039547***

Paul

Paul, 47 ani, 1,80 m, 80 kg, fără obligaţii, situaţie bună (casă), doresc căsătorie pentru veşnicie cu un suflet sensibil, consecvent, statornic, compatibil mie, ce e decisă a mă urma venind la mine, zonă urbană (Oltenia, Dolj) să convieţuim într-o armonie desăvârşită, bazată pe sinceritate, credinţă, seriozitate, dragoste şi iubire. Dacă iubeşti pe Dumnezeu şi vrei a ne susţine prin credinţă, nu ezita să mă suni pentru a găsi fericirea împreună cu Isus. Te aştept grabnic: ***0766-819991, 0747-799153***

Viorel

Caut tânără adventistă pentru prietenie / căsătorie. Mă numesc Viorel Măciucă. Am 44 de ani și sunt din Prahova. Relații la tel. ***0732-607404*** *sau* ***0733-113288***

Anonim

Domn, 45 ani, cu handicap vizual, doresc să cunosc o doamnă cu vârsta până în 47 ani, cu handicap gr. 2, în vederea căsătoriei. ***0753-798395 și 0761-493157***

Mircea – Făgăraș

Am 35 de ani, am stare materială bună și doresc să cunosc o doamnă cu vârsta cuprinsă între 35-40 ani, pentru prietenie / căsătorie care să locuiască la mine. ***0766-942342***

Verginica

Mă numesc Verginica, am 53 de ani, sunt din Caracal, Olt, și îmi caut jumătatea. Am 1,67 m, 70 kg, sunt singură și locuiesc la bloc. Am un ușor handicap locomotor, pensionar gr. 2. Cine dorește mă poate contacta la ***0769-993350***

Mitică

Mă numesc Mitică, jud. Tulcea, am 48 ani, diagnostic tetrapareză spastică, merg pe picioare dar am mici sechele. Îmi doresc să cunosc o femeie cu vârstă apropiată, cu probleme de sănătate asemănătoare, pentru căsătorie. Pot locui la ea. Tel. ***0746-454013***

Joiţoiu Marian – Plosca (Teleorman)

Mă numesc Joiţoiu Marian, am 24 de ani, am probleme de vedere şi doresc să comunic cu fete şi băieţi de vârstă apropiată, din întreaga ţară. Pot fi contactat la ***0785-710466***

Savu Aurel

Mă numesc ***Savu Aurel, locuiesc în str. Filiași, nr. 25, sect. 5, București,*** *sunt persoană cu handicap accentuat, gr. 2, am aproape 39 ani, 1,65 m, 55 kg. Doresc să cunosc o fată pentru prietenie, cu vârsta între 34-44 ani, până în 70 kg, 1,65 m, să fie blondă sau șatenă și să nu aibă copii.*

Notă: Rog în mod serios ca mai înainte de a lua legătura cu cei care și-au exprimat dorința de a coresponda, citiți cu atenție anunțul și sunați numai dacă intențiile voastre corespund conținutului anunțului.

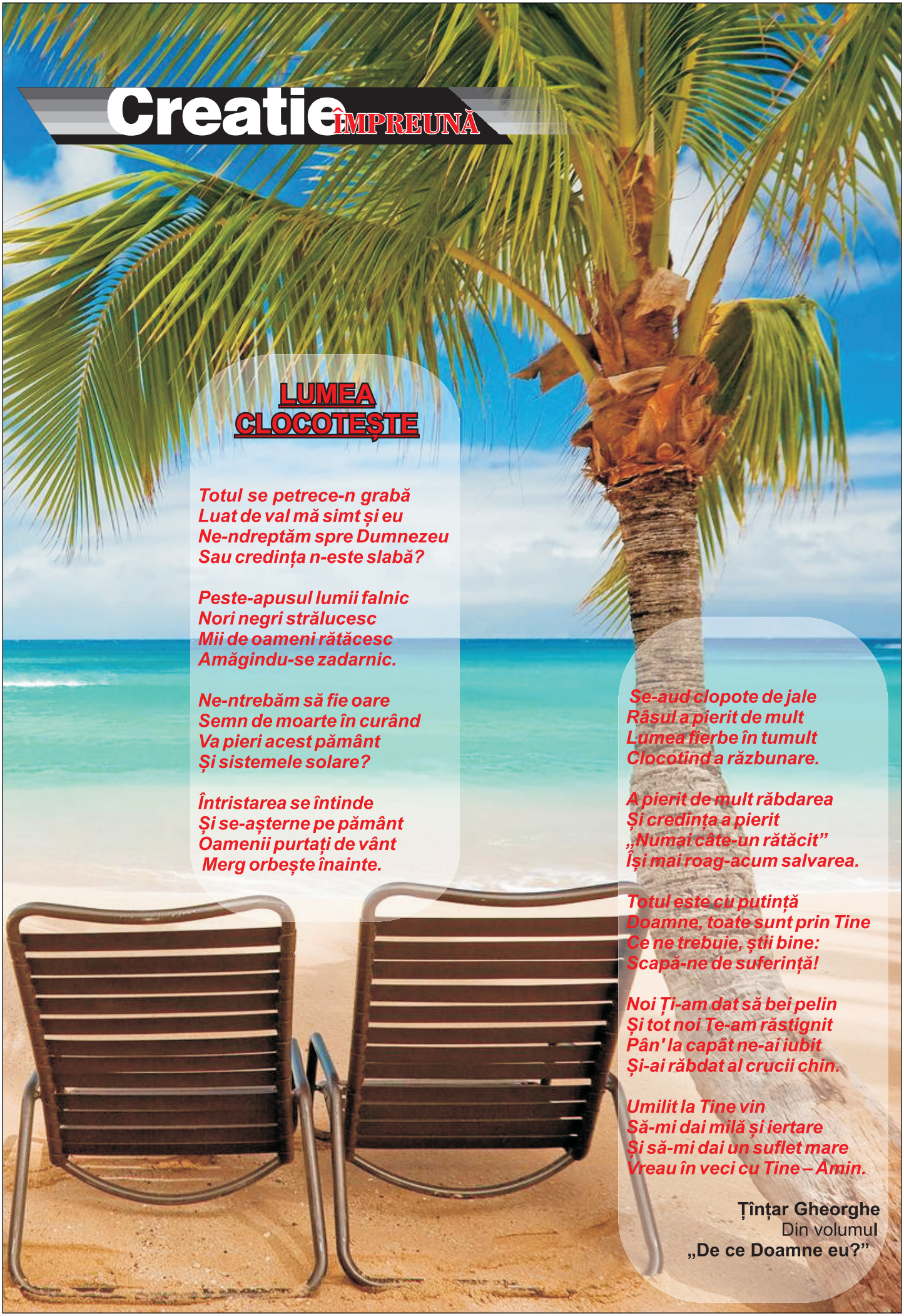

LUMEA CLOCOTEȘTE

Totul se petrece-n grabă
Luat de val mă simt și eu
Ne-ndreptăm spre Dumnezeu
Sau credința n-este slabă?

Peste-apusul lumii falnic
Nori negri strălucesc
Mii de oameni rătăcesc
Amăgindu-se zadarnic.

Ne-ntrebăm să fie oare
Semn de moarte în curând
Va pieri acest pământ
Și sistemele solare?

Întristarea se întinde
Și se-așterne pe pământ
Oamenii purtați de vânt
Merg orbește înainte.

Se-aud clopote de jale
Râsul a pierit de mult
Lumea fierbe în tumult
Clocotind a răzbunare.

A pierit de mult răbdarea
Și credința a pierit
„Numai câte-un rătăcit”
Își mai roag-acum salvarea.

Totul este cu putință
Doamne, toate sunt prin Tine
Ce ne trebuie, știi bine:
Scapă-ne de suferință!

Noi Ți-am dat să bei pelin
Și tot noi Te-am răstignit
Pân' la capăt ne-ai iubit
Și-ai răbdat al crucii chin.

Umilit la Tine vin
Să-mi dai milă și iertare
Și să-mi dai un suflet mare
Vreau în veci cu Tine – Amin.

Țînțar Gheorghe
Din volumul
„De ce Doamne eu?”